

Dolgoročno sodelovanje v kmetijski proizvodnji

Pri utrjevanju gospodarstva nam povzroča neenakomernost kmetijske proizvodnje velike težave. Z vlaganjem velikih finančnih sredstev v kmetijstvo smo računali, da bomo hitreje povečali proizvodnjo, presežke kmetijskih pridelkov pa izvažali. Kljub velikemu povečanju proizvodnje na družbenih posestvih pa kmetijska proizvodnja še vedno zastaja in povzroča težave pri našem gospodarskem razvoju.

Vsičuje se vprašanje: ali se družbena posestva, predvsem pa kmetijske zadruge, dovolj prisadajo za hitrejšo povečanje kmetijske proizvodnje na lastnih zemljiščih in razvijanje kooperacije s privatnimi proizvajalci? Znano je, da družbena posestva in kmetijske zadruge v zadnjih letih povečujejo površine. Vendar ta proizvodnja danes obsega le majhni del obdelovalnih površin (okrog 10%). V primerjavi s obdelanimi površinami pa je znatno večji delež družbene kmetijske proizvodnje v skupni proizvodnji, predvsem pa v tržnih presežkih. Zato je še vedno pomembna tudi organizacija sodoberne privatne kmetijske proizvodnje.

Kmetijske zadruge že nekaj let organizirano povečujejo pridelavo kmetijskih proizvodov v različnih oblikah združenega sodelovanja. Po prejem zalehu, ki je bil pred leti dosežen, imajo zdruge priprave političnih organizacij, ki se želijo organizirati v proizvodno podjetje, kar je okoliščina kooperativne površine. Uporaba umetnih gnojil se je občno zmanjšala, kar je uprlo tudi na kmetijsko proizvodnjo.

Odveč je navedenih raznih verokov za te pojave. Vendar ne moremo zamolčati dejstva, da je kooperacija začela le tam, kjer računata kase zadruge in kmetu večji dohodek. Dolež pa se je večkrat zgodilo, da zadruge niso vselej pokrile svojih stroškov, kaj se da bi pridobile sredstva za svoje sklade. Zato so zadržana vodstva po lanskem združevanju manjših združ v večje gospodarske organizacije pričela zamolčati kooperacijo. Pričelo so organizirati lastno proizvodnjo in se začele usmerjati predvsem na povečanje odkupov, ki zagotavljajo večji dohodek.

Večina združ je že spoznala, da brez organizirane proizvodnje ne more biti večjega odkupa kmetijskih pridelkov. Zato so letos povečale število kooperativskih pogodb in zalehe večje površine. Po nepopolnih podatkih je letni nact dosežen okrog 95%, kar pomeni, da je v kooperativski proizvodnji okrog 17%, vseh obdelovalnih površin. Če bi temu prispejemo še površine družbenih posestev in zemljišč, ki se občno obdelujejo po agronomizmu, pa imamo t. organizirani proizvodnji okrog 34%, vseh obdelovalnih površin. Vse te površine pa zahtevajo več dobrega semena in več gnojil. Omenimo naj samo to, da so letos posadili kooperanti ves semenski krompir in skupaj s družbenimi posestvi uporabili kar 70.000 ton umetnih gnojil (ani samo 26.000 ton).

Seveda navedeni uspehi ne smejo zadovoljevati združnih vodstev. Odpraviti bi bilo treba še precej pomanjkljivosti. Marsikje so se zadovoljili z enoletnimi naprepekstimi pogodbami. Le nekatere zadruge, predvsem v murskosloboškem okraju, imajo pri proizvodnji hmelja in pri pitanju živne črstele pogodbe. Tako kooperativna proizvodnja sicer daje večje pridelke, vendar pa ne more v celoti opaziti svoje vloge pri utrjevanju sodoberne oblike proizvodnje. Povečanje in pomenitev kmetijske proizvodnje je mogoče le v velikih sodobernih kmetijskih obratih, zlasti na družbenih posestvih ali v kmetijskih združbah. Le ta pa zahteva zaležje v privatni proizvodnji, ki se mora vedno bolj prilagajati potrebam specializirane družbene proizvodnje. Ta ima danes že v vloženih sredstvih solidno podlago za večji vpliv na privatno proizvodnjo, ki se lahko še poveča z dolgoročnejšimi pogodbami s privatnimi proizvajalci.

Cepav se v zadnjem času kmetijske zadruge in družbena posestva že prizadevajo vključiti privatno proizvodnjo, vendar se ni večjih uspehov. Marsikje se niso v celoti izkoristili novih hlevov. Večkrat imajo težave z nabavo mlade živine in krme. V bližini okolici teh pitalise pa se pojavljajo tudi preostali krme in mlade živine, ki jih prodajo v druge kraje. S kooperacijo bi bilo preostek še več, in zagotovili bi nemoten razvoj celotne kmetijske proizvodnje.

Dolgoročno sodelovanje v kmetijski proizvodnji ima nedvomno velike prednosti v primeri s sedanjimi oblikami. Oba pogodbenika imata s stalnojo oprejenostjo proizvodnjo tudi večjo ekonomsko korist. Po eni strani kooperant specializira svojo proizvodnjo, postaja vedno bolj tržni proizvajalec, a po drugi strani dobiva družbena proizvodnja pridelke za povečanje svoje lastne proizvodnje. Specializirana privatna proizvodnja pa ni več odvisna samo od osebnega dela kmeta in od uporabe orodja, ampak že zahteva uporabo večjih strojev. Tako se vedno bolj uveljavljajo združni kmetijski stroji.

Ko uspešnim naporom za utrjevanje našega gospodarstva veliko lahko prispeva tudi kmetijstvo. Z vsemi silami se je treba prizadevati za izpolnitev letošnjega načrta, dosledno uresničiti tudi kooperacijo in se temeljito pripraviti za prihodnje gospodarsko leto, ki se hitro približuje.

A. P.

ZARADI POLOŽAJA V LAOSU. Ameriška mornarika pe hota se izkrcava v glavnem mestu Tajlanda Bangkok, da bi zavzela položaje na obmejni reki Mekong. Foto: AP

POTOVANJE DRŽAVNEGA SEKRETARJA ZA ZUNANJE ZADEVE PO JUŽNI AMERIKI

KOČA POPOVIČ V LA PAZU

Sprejem pri predsedniku Bolivije – Intervju zunanjega ministra Joseja Fellmana Velarde z dopisnikom Tanjuga – »Gledišča Jugoslavije in Bolivije o številnih mednarodnih vprašanjih se ujemajo«

LA PAZ, 19. maja (Tanjug). Državni sekretar za zunanje zadeve Koča Popović je sinoči prisel na tridnevni uradni obisk v Bolivijo. Koča Popović in osebnosti, ki so ga spremljale, so na letališču pozdravili bolivijski zunanji minister Jose Fellman Velarde, sef vojaškega oddelka predsednika republike Pol. jugoslovanski odpravnik poslov Anton Kacijan, predsednik »Jugoslovanskega doma« v La Paz in predstavniki jugoslovanskih izseljencev.

Danes dopoldne je Koča Popović sprejel predsednika Bolivije Viktor Paz Estenssoro. Potem sta se ministra Koča Popović in Jose Fellman Velarde razgovarjala o bilateralnih odnosih in o mednarodnih vprašanjih, ki zanimajo obe strani.

Pričakujejo, da bodo med obiskom podpisali konvencijo o tehničnem sodelovanju in konzularno konvencijo med Bolivijo in Jugoslavijo. Pred obiskom jugoslovanskega državnega sekretarja za zunanje zadeve Koče Popovića v Bolivijo je bolivijski zunanji minister Jose Fellman Velarde izjavil dopisniku Tanjuga Jaši Almuliju, da Bolivija »iz izrednim zadovoljstvom pričakuje obisk jugoslovanskega državnega sekretarja v La Paz«.

»Gostim čustva osebnega prijateljstva do ministra Popovića, katerega velike sposobnosti sem imel pri-

ložnost spoznati ob konferenci sefov izvenblokovskih držav in vlad v Beogradu. Je izjavil minister Fellman, ki je na beograjski konferenci zastopal Bolivijo kot uradno opazovalec.

Ko je minister Fellman govoril o odnosih med Bolivijo in Jugoslavijo, je opozoril na to, da je med obiskom v Beogradu podpisal konvencijo o kulturnem sodelovanju med obema državama in da naj bi konvencijo zdaj izpopolnili s protokolom. Omenil je, da se bolivijski študentje že solajo v Jugoslavijo in da namerava Jugoslavija, kolikor je poučen, poslati študente v Bolivijo, da bi študirali španščino.

Kar zadeva gospodarsko sodelovanje, je bolivijski minister napovedal, da bo Bolivija poslala v Jugoslavijo gospodarsko delegacijo. Hkrati je poudaril pomen širšega svetovnega sodelovanja gospodarsko ne-

zadostno razvitih držav, rekoč: »Če evropske, azijske, afriške in latinskoameriške države, ki imajo podobne probleme, združijo svoje napore, bomo dosegli uspehe«.

Kar zadeva zunanjo politiko, je minister Fellman poudaril, da se Bolivija zavzema za ohranitev miru. »Sodimo, da je treba okrepiti mir, da bi velile posvetile pozornost potrebam nerazvitih držav.« Je dejal in pripomnil, da se »gledišča Bolivije in Jugoslavije o številnih važnih problemih ujemajo«.

Minister Fellman je odgovoril tudi na nekatera vprašanja o sedanjih ciljih bolivijske nacionalne revo-

lucije, ki je v začetku aprila slavila svojo desetletnico. Izjavil je, da si je vlada predsednika Victorja Paza Estenssora, voditelja nardno-revolucionarnega gibanja, v sedanjih fazah zadala kot poglavitno nalogo, izpolniti desetletni plan razvoja nacionalnega gospodarstva. Kakor je objavil bolivijski svet za planiranje, je glavni cilj plana, na katerega važnost je opozoril minister Fellman, »napraviti konec stagnacij, v kateri je nacionalno gospodarstvo, in kolikor mogo-

če odpravi revščino, v kateri živi večina prebivalstva.« V načrtu je, da se bo narodni dohodek na prebivalca, ki znaša zdaj v Boliviji samo okrog 90 dolarjev, povečal v desetih letih na 165 dolarjev. Bolivija računa na zunanjo finančno podporo za izpolnitev tega načrta, zlasti v prvih letih. Vlada pa si prizadeva čimbolj mobilizirati deželo.

● Nadaljevanje na zadnji strani

DEBATA V GRŠKEM PARLAMENTU

Averoff o odnosih s FLRJ

Zunanji minister zavrača trditve opozicije – »Unija centra poskuša ustanoviti ljudsko fronto«

ATENE, 19. maja (Tanjug). V nadaljevanju debate o zaupnici vladi v grškem parlamentu – debata se je začela na zahtevo opozicije – sta zunanji minister Averoff in notranji minister Ralis zanikala skoraj vse trditve opozicije, ki je kritizirala vladno zunanjo in notranjo politiko na prejšnji seji.

Averoff je dejal, da navedeni podatki o vojaških izdankih Grčije v okviru NATO »ne držijo«. Izpodbijal je tudi Papandrejevo kritiko, ki se je nanašala na zrušitvi in londonski sporazum o Cipru. Ko je Averoff govoril o položaju grških državljancev v ZAR je dejal, da grška vlada »ne izvaja politike njihove repatriacije, ampak politiko prijateljskih odnosov z ZAR, tako da čimveč Grkov ostane v tej državi pod dobrimi pogoji«.

Averoff se je dotaknil tudi Papandrejeve kritike, ki se je nanašala na »obnavljanje odnosov med Grčijo in Jugoslavijo« in je med drugim izrazil prepričanje o grsko-jugoslovanskem prijateljstvu. »Prepričani smo, da je to prijateljstvo koristno za obe državi in da pomeni element ravnotežja na Balkanu.« Je dejal in pri tem izrazil mnenje, da so možnosti za nadaljnje zblizanje med obema državama.

Notranji minister Ralis je demantiral obtožbe opozicije o nasiljih nad volivci in o potvarjanju volilnih rezultatov na zadnjih parlamentarnih volitvah. Krivdo za nedavni spopad Papandreu-

SUVANA FUMA NA POTI V LAOS

»Krizo naj rešijo pogajanja«

Monsunsko deževje preprečilo z družtev ameriških in tajlandskih čet – »žen Min ži Bao«: »Kitajsko ljudstvo ne bo ravnodušno gledalo ameriških akcij«

LONDON, 19. maja (AFP, AP, Reuter). Princ Suvana Fuma je na poti v Laos, kjer bo, kot pričakujejo, ponovno začel pogajanja z Bun Umom in Sufanuvongom o sestavi koalicijske vlade. Suvana Fuma je davi odpotoval iz Londona, pred tem pa se je sestal z zunanjim ministrom Homeom. Agencije poročajo, da je britanski zunanji minister izrazil prepričanje, da je krizo mogoče rešiti tako, da bi se izognili prelivanju krvi.

Včeraj, preden je odpotoval v London, je princ Suvana Fuma v posebnih izjavah poudaril, da je proti ameriškem vmešavanju v Laos. Dejal je, da bi intervencija ZDA lahko izkrcala svetovno vojno in da je krizo mogoče rešiti s pogajanjem med predstavnikoma Laos – njim, Sufanuvongom in Bun Umom.

Iz Tajlanda, kjer se je včeraj izkrcalo 1800 ameriških mornariških pešcev, poročajo, da so jih večino prepeljali v bližino tajlandsko-laoske meje. AP poroča, da je manevre, ki so bili določeni za danes in ki bi naj poveželi ameriške vojake s tajlandskimi četami ob Mekongu, preprečilo nenadno monsunsko deževje. Mornariški peši so tako ostali na položajih, na katere

gajanje med predstavnikoma Laos – njim, Sufanuvongom in Bun Umom. Iz Tajlanda, kjer se je včeraj izkrcalo 1800 ameriških mornariških pešcev, poročajo, da so jih večino prepeljali v bližino tajlandsko-laoske meje. AP poroča, da je manevre, ki so bili določeni za danes in ki bi naj poveželi ameriške vojake s tajlandskimi četami ob Mekongu, preprečilo nenadno monsunsko deževje. Mornariški peši so tako ostali na položajih, na katere

re so prišli takoj po izkrcanju v Bangkok. Danes jih je inšpiciral pomočnik poveljnika ameriških čet v Tajlandu in Južnem Vietnamu general Harkins, ki se je takoj nato vrnil v Sajgon. Poročajo o novih pošilkah ameriških letal v Tajland, vendar ni več vesti o tem, ali nameravajo Amerikani pripeljati nove okrepitve mornariške pehote. Včeraj so poročali, da nameravajo v Tajland poslati skupaj 5000 vojakov. Tudi ni novic o tem, ali bodo poslale vojaške enote ostale članice SEATO. Sorazmerno zatiseje v demonstraciji vojne sile bi po ocenah zahodnih agencij la-

●●● Nadaljevanje na zadnji strani

60000 Novosadčanov sprejelo štafeto

Novi Sad, 19. maja (Tanjug). Glavna štafeta mladosti, ki nosi predsedniku Titu za njegov 70. rojstni dan pozdrave vseh jugoslovanskih narodov, je popoldne prispeela v Sremsko Mitrovico. Na ulicah tega mesta se je zbralo kakih 10.000 ljudi, ki so na glavnem trgu toplo pozdravili nosilce štafete. Nato je štafeta prevzela mladina novosadskega okraja. Na mitingu v Novem Sadu je govoril predsednik Ljudske skupščine Vojvodine Stevan Doronjski o življenjski poti in delu predsednika Tita. »Danes smo se tu zbrali«, je rekel Doronjski, »da proslavimo 25. leto, odkar je tovariš Tito na čelu revolucionarne partije delavskega razreda – Zveze komunistov Jugoslavije.« Doronjski je nato govoril o pomenu Titovega govora v Splitu in dejal: »Občutili smo globoko resničnost poslanice tovariša Tita, da je enotnost naših vrst, čuvanje in utrjevanje bratstva in enotnosti naših narodov pogoj za uspešen razvoj naše socialistične družbe. Komunisti morajo v prvi vrsti s svojimi primeri in odgovornostjo razvijati in utrjevati naš sistem družbenega upravljanja.«

●●● Nadaljevanje na zadnji strani

PROCES PROTI SALANU

Debré obsoja OAS

PARIZ, 19. maja (AP, Reuter). Bivši francoski premier Debré je bil prva priča na današnjem procesu proti oasovskemu šefu Salanu. Pričevanje Debreja so zahtevali Salanovi branilci.

Debré je obsodil dejavnost tajne vojaške organizacije, poudarjajoč, da je OAS »uničil upanja, da bi evropski priseljenci živeli v miru, v neodvisni Alžiriji«. To je bil odgovor na vprašanje Salanovega branilca, ki je citiral Debrejevo izjavo iz leta 1957, ko je dejal, da je nasprotovanje neodvisnosti Alžirije »legitimna samoobramba«. Debré je danes dejal, da je bil »vstas francoske Alžirije in da tedaj ničve vladati niti v parlamentu ni skril takšnega upanja. Toda prišlo je do evolucije te politike, zlasti zadnja leta. Debré je dejal, da je splošno gibanje za dekoloni-

zacijo na svetu in prebitanje arabskega sveta prispevalo k tej evoluciji. »Ko je prišel čas za spremembo politike, je bila to grenka odločitev za vse«, je dejal Debré, »toda politika samoodločbe je bila v nacionalnem interesu Francije in v interesu Alžirije.« Omenil je, da je politika samoodločbe v Alžiriji sprejela francoska skupščina in francosko ljudstvo na referendumu leta 1959 in da so bile od tlej vse vladne akcije usmerjene v to smer. De-

●●● Nadaljevanje na zadnji strani

Seja Izvršnega komiteja CK ZKJ

BEograd, 19. maja. (Tanjug) Osemnajstega maja je bila redna seja Izvršnega komiteja Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije, ki jo je vodil tovariš Tito.

Na seji so podrobno analizirali in ocenili dosedanje uspehe pri uveljavljanju sklepov razširjene seje Izvršnega komiteja CK ZKJ in izvršnih komitejev centralnih komitejev Zveze komunistov po republikah. Dogovorili so se tudi o nadaljnjem delu za konkretizacijo sklepov. Na seji je bilo govora o nekaterih vprašanjih organizacije državne uprave. Predlagali so nekaj ukrepov za izpopolnitev in večjo učinkovitost delovanja v državni upravi.

Na predlog predsedstva Centralnega sveta Zveze sindikatov Jugoslavije so razpravljali tudi o nekaterih vprašanjih organizacije in nadaljnjega dela Zveze sindikatov.

Predsednik Tito Bertrandu Russellu

Beograd, 19. maja. (Tanjug.) Predsednik republike Josip Broz Tito je poslal filozofu in voditelju britanskega gibanja proti atomski oborožitvi lordu Bertrandu Russellu tole brzojavko:

»Ob vašem devetdesetem rojstnem dnevu bi rad izrekel priznanje vašemu velikemu prispevku človeški civilizaciji in neutrudnemu delu na področju filozofije, matematike in književnosti čili sedem desetletij. Pomembno je, da živimo v našem času veliki ljudje, ki hkrati razumejo in opozarjajo na nevarnosti, ki dandanes grozijo pridobitvam človeške družbe zaradi oboroževalnega tekmovanja in najstrašnejše grožnje človeškemu obstoju – atomskemu uničenju. Visoko cenim ta Vaš prispevek in Vaše osebno zavzezanje v konkretnem iskanju pozitivnih in mirujočih poti človeštva ter Vaš želim najboljše zdravja, da bi še nadalje prispevali k dandanes najvažnejši stvari – boju za mir na svetu.«

BERTRAND RUSSELL – devetdesetletnik Foto: AP

POLOŽAJ V ALŽIRIJI

JOXE POTUJE V ROCHER NOIR

Terorizem OAS – Izjava člana začasne izvršne oblasti Saffkija – Nacionalna unija francoskih študentov začela kampanjo solidarnosti z alžirskim prebivalstvom

ALZIR, 19. maja (Tanjug). V Parizu so uradno potrdili vest, da bo minister za alžirska vprašanja Joxe še danes prisel v Rocher Noir, upravno središče Alžirije. V Alžiriji bo ostal največ 48 ur in se bo v tem času posvetoval s francoskim visokim komisarjem Fouchetom in s predsednikom začasne izvršne oblasti Faréasom o ukrepih proti OAS in referendumu o samoodločbi.

Po poročilih AP so se oasovske teroristične akcije davi začele še pred koncem policijske ure. Prve žrtve napadov so bile Alžirke, na katere so oasovci streljali skozi okna. Tako so v bližini univerze v Alžiru ubili Alžirko, ki je bila na poti na delo. Neko drugo Alžirko so ubili v njenem stanovanju. Na ulici v središču mesta je neznanec z revolverjem ubil nekega Alžirca, v evropskem delu mesta pa so našli truplo nekega priseljence.

Oasovci so dopoldne s bazukami streljali na bivšo poletno rezidenco generalnega delegata francoske vlade, v kateri sedaj stanuje več višjih uslužbencev. Ne ve se, ali je bilo kaj človeških žrtev, vendar poročajo, da so orožniki na streljanje odgovorili in da je streljanje trajalo okoli deset minut. Davi je skupina oasovskih komandosov vdrla v civilno bolnišnico v Alžiru in odpeljala neke-

ga priseljence. Ze zgodaj zjutraj je eksplodiralo v mestu sedem bomb, s strojnimi pa so obstrlevali tudi neko alžirsko stanovanjsko poslopje v predmestju.

Oasovci že napadajo tudi Evropejce, ki hočejo odpotovati iz Alžirije v Francijo. Včeraj so izvedli tri napade na evropske priseljence, vendar po poročilih agencij napadi niso dosegli svojega namena in se število priseljencev, ki hočejo odpotovati, naglo veča.

Agencija AFP objavlja izjavo delegata za splošne zadeve v začasni izvršni oblasti Mostefaja Saffkija. Po njegovih besedah ukrepi proti oasovskemu terorizmu nikakor ne zadostujejo. Saffki meni, da začasna izvršna oblast ne odgovarja za sedanjih položaj, ker ima dolžnost skrbeti za red v Alžiriji izključno visoki komisarjat. Čeprav je dejal, da začasna izvršna oblast nikakor ne dvo-

mi v dobro voljo francoskih predstavnikov, pa je Saffki izrazil mnenje, da je francoski komisarjat mnogo prepozno začel proučevati ukrepe, ki jih je predlagala začasna izvršna oblast. V zvezi s tem je dejal, da ne bi bilo nič nemogočega, če bi Alžirji množično reagirali na oasovske napade, ki so prebivalstvo močno razburili zlasti zaradi napadov na ženske.

Kljub rednim provokacijam s strani oasovcev so pripadniki FLN dobili ukaz spoštovati evianske

sporazume o prekinitvi ognja. Navodila govorijo tudi o striktnem spoštovanju solskih poslopj, varovanju učnega osebia in prepovedi kakršnekoli demonstracije ali manifestacije.

Nacionalna unija francoskih študentov je danes začela kampanjo solidarnosti z alžirskim prebivalstvom. To je storila na poziv generalne unije muslimanskih študentov Alžirije.

●●● Nadaljevanje na zadnji strani

● RIM

Predsednik italijanske republike Antonio Segni je sprejel danes belgijskega premiera Lefevra in zunanjega ministra Spaaka, ki sta v Rimu na dvodnevnem obisku. Na sprejemu je bil tudi italijanski premier Fanfani. Uradno sporočilo pravi, da govorijo italijanski in belgijski državni predvsem o problemih zahodnoevropske, politične in gospodarske integracije ter da se bodo razgovori končali nočjo.

● BERLIN

Partijska in vladna delegacija DR Nemčije, ki jo je vodil Ulbricht, se je davi vrnila s štiriindnevne obiska v ČSSR. Ulbricht je ob vrnitvi poudaril, da je ČSSR izrazila pripravljenost aktivno podpreti DR Nemčijo pri ukrepih za okrepitev njene suverenosti. V Pragi so tudi izrazili soglasje s sovjetsko-ameriškim razgovori o Berlinu, pri tem pa opozorili na spoštovanje suverenosti DR Nemčije.

● PNOM PENH

Seš Kambodže princa Norodom Sihanuk je izrazil pripravljenost svoje države sodelovati na morebitni mednarodni konferenci o vzpostavitvi miru v Vietnamu. V svojem odgovoru na sporočilo Ngo Din Die-ma izražal Sihanuk mnenje, da bo Vietnam še nadalje hodil po poti neomejenih vedno hušjih spopadov, če si njegovi voditelji »ne bodo prizadevali, da bi se dvignili nad krog ognja, v katerega jih zapira tujina«.

● NEW YORK

Seš indonezijske delegacije v OZN Sukardjo Vir-džopranoto je izjavil, da pomeni izkrcanje indonezijskih padalcev samo začetek gibanja za osvoboditev Zahodnega Irjana. Gibanje se bo nadaljevalo vse dokler ne bodo dosegli miroljubne rešitve o priključitvi Zahodnega Irjana Indoneziji. Irjava je dal po obisku pri U Tanu, s katerim je včeraj razpravljajal o nizozemski noti v zvezi z Zahodnim Irjanom,

O jari kači

Konec letošnjega marca je predsednik kongoške republike Kasavubu — o katerega sodelovanju v kongoški politiki je bilo zadnji čas slišati zelo malo glasov — v parlamentu previdno omenil, da enotnost dežele še ne pomeni, da bi bilo treba zavracati regionalne partikularizme. Nekateri opazovalci so bili tedaj mnenja, da je bil namen njegovih besed v prvi vrsti olajšati pot do sestranske med Adulo in Combejem, oziroma boljše, olajšati stalen prihod v Leopoldville.

Bolj konkretno o novi kongoški ustavi (pravzaprav reformi Osnovnega zakona, kajti kongoška republika še nima redne ustave) je minuli petek spregovoril notranji minister vlade v Leopoldville Kamitatu. Omenil je avtonomijo, ki naj bi bila precej širša od sedanje, poudaril pa je, da ne gre za omejeno razkazovanje dežele in da bi morala imeti Katanga enak položaj kot vse druge pokrajine Konga; avtonomija naj bi se nanakala predvsem na finance in pa na nekatera področja notranje ureditve pokrajin.

Dejstvo, da je eden od funkcionarjev kongoške vlade spregovoril o reformi Osnovnega zakona, si je tudi tokrat moč razlagati kot popuščanje Combeju. Katanski secesionist si je v petih mesecih branjevske diplomacije, sprte z vsemi načeli običajne mednarodne in pogodbenice obveznosti, krepko utrnil položaj. Za njegovim hrbtom spet stoji množica belih strokovnjakov in sam generalni sekretar ZN U. Tant je nedavno priznal, da vemo, da so v Katangi tuji najemniki, vendar se ne želimo ukrepati proti njim. Katanska žandarmerija je kljub obveznostim, ki jih je Combe sprejel v pogajanjih s silami ZN ter Adulo v Kitoni, dobila novo orožje ter se številno okrepila. Realistična ocena dejstev prepričljivo govori v prid trditvi, da je katanska secesija prav tako trdna, kot je bila pred letom dni, če ne še trdnjša.

V takšnem položaju kajpada ni moč pričakovati, da bi Combe prisel na pogajanja v Leopoldville z namenom, da se v resnici pogovarja o odpravi katanske secesije. Kot doslej gre tudi tokrat za običajne izbežne manevre, iz katerih naj bi po eni strani izšel čas za nadaljnjo krepitve svojega položaja, na drugi strani pa skoval iz njih tudi nekaj propagandističnega dobika. To niso zgolj besede: ves historiat Combejevih pogajanj z osrednjo vlado prica o tem, da je samozavestno popuščal le zato, da bi se rešil pred najhujšim, ter zato, da bi javnost zasleplil z »dobro voljo«. Tudi tokrat Combe ne zanemara reklamnih učinkov — pravi, da se šel v Leopoldville, vendar »brez posebnega veselja, ter igra žrtev državnih dolžnosti, ko pravi, da je »šibkega zdravja, da pa se bo vrnil za blaginjo katanskega ljudstva«.

Reforma tolikokrat kršene Osnovnega zakona kongoške republike bi bila v drugačnih razmerah koristna in demokratična, v tej zvezi pa je gotovo, da ne bo mogla odpreti vrat konstruktivnim pogajanjem in sporazumevanju; toliko manj, ker je Combe s pogodbo, naj prej njegovim prihodom v Leopoldville izpuste 4000 političnih jetnikov pokazal željo, da s postavljanjem novih pogojev reševanje krize le še bolj zaplete.

Povest o jari kači se torej nadaljuje.

Marjan Sedmak

RASNA DISKRIMINACIJA V JUŽNOAFRIŠKI UNIJI

Na pragu novih nemirov

Množično preseljevanje Indijcev — Verwoerd se boji »prevlade Bantujcev« — Široka protestna akcija Indijcev

DURBAN, 19. maja. Po vestih, ki prihajajo iz Južnoafriške unije, je ta država, v kateri je rasna diskriminacija uzakonjena v najostrejši obliki, na pragu novih nemirov zaradi zadnjih ukrepov rasistične Verwoerdove vlade. Gre za ustanovitev »vlade« za področje Transval, za množično razseljevanje Indijcev iz 12 predelov mesta Durban in za sprejem novega zakona o »sabotažah«, ki določa kazni od pet let ječe do smrtne kazni.

Ustanovitev »vlade« za Transval, področje v vzhodni pokrajini Cape, je del načrta Verwoerdove vlade, da na podlagi osnovnega zakona o ustanovitvi ločenih »rasnih skupnosti« vzpostavi afriška področja, ki bi se imenovala »bantustans«, po plemenu Bantu. Na področju Transvala živi kakih 1,25 milijona ljudi na 3900 kvadratnih kilometrih revne zemlje. Transval obsega tudi področje Pondo, poprišče lanskega upora Afričanov proti rasistični vladi. Plemo Pondo, ki šteje več sto tisoč pripadnikov, se je uprlo, ker je Verwoerdova vlada odstavila njihove tradicionalne plemenske poglavice in vsilila ljudi, ki so bili pripravljeni izpolniti vsak nalog priseljenec. Ti poglavci kolaboracionisti so bili tudi prva tarča upornikov. Verwoerdova vlada je poslala v Pondo močne oborožene sile, izbruh upora pa je skušala prikazati kot posledico delovanja »komunističnih agitatorjev«.

Ti poskusi pa so takoj začeli na nasprotovanje prebivalcev Ponda in Tembuj (skupaj 700.000 ljudi). Ne gre namreč za nobeno samo upravo, pač pa bo Verwoerdova vlada odobrila, vsa pooblastila v zvezi z obrambo, zunanjo politiko, notranjo varnostjo, pošto in telegrafom, priseljevanjem, valutami, carino in pravosodjem in bo hkrati odobrila pravico veta do vseh drugih sklepov, ki bi jih sprejela zakonodajna skupščina Transvala.

Verwoerd je v parlamentu, ko je zagovarjal takšen načrt, dejal, da bi vsaka druga rešitev peljala v večrasi razvoj, ki da bi »neizogibno«

privedel do prevlade Bantujcev v Južnoafriški uniji.

Z ukrepom o razseljevanju Indijcev iz Durbanu bo prizadetih 230.000 ljudi. Sodijo, da bodo indijski prebivalci, ki žive v Južnoafriški uniji, že skozi več rodov, izgubili s tem premoženje v skupni vrednosti 40 milijonov funtov sterlingov. V durbanški okolici, ki jih bodo morali Indijci zapustiti, se bodo naselili beli priseljenici. Indijci pa bodo morali v druge kraje Južnoafriške unije, kam, za zdaj še ni določeno. Pri razseljevanju so začeli široko protestno akcijo. Dosele so poslali vladi okrog 10.000 protestnih pism, vendar sodijo, da ne bo ostalo samo pri tem.

Verwoerdova vlada, ki se boji nezaželenega razvoja dogodkov zaradi najhujše rasne diskriminacije, ki jo izvaja, je te dni objavila poseben zakon proti »sabotažam«. Zakon je tak, da bodo lahko po njem kaznovali praktično vsakogar, ki bo »zagrešil« nekaj, kar oblastem ne bo všeč. Za »sabotažo« bodo imeli pisanje, tiskanje ali širjenje govorov in izjav vsakega človeka, ki mu je povedano javno nastopati, nadalje nedovoljene sestanke itd.

Tiskovna konferenca o problemih v zdravstvu
Ljubljana, 19. maja. Sekretariat Izvršnega sveta za informacije je danes or-

ganiziral razgovor z novinarji o nekaterih aktualnih problemih v zdravstvu. Predsednik Sveta za zdravstvo LRS Niko Silih.

V obrazložitvi sklepa o odločitvi o sporazumu je argentinska vlada navedla, da ga je sprejela »zavoljo razvojitve nacel večstranske trgovine in svobodne iniciative«.

Poostritev nadzorstva nad dobički italijanskih družb

Rim, 19. maja (Reuters). Italijanska vlada je sprejela uredbu o poostritvi nadzorstva nad profiti družb. Delniške družbe kot tudi druge poslovne organizacije bodo morale odtegniti delničarjem dvakrat na leto 15% dividend.

Dantas odpotoval iz Bonna

Bonn, 19. maja. (Tanjug.) Brazilski zunanji minister Dantas, ki je bil dva dni na uradnem obisku v Zahodni Nemčiji, je danes odpotoval iz Bonna. Razgovorjal se je s kanclerjem Adenauerjem in zunanjim ministrom Schröderjem.

Zahodnonemški voditelji so pokazali veliko zanimanje za razvoj dobrih odnosov z Brazilijo, kar se izraža tudi v tem, da je predsednik Lübke sprejel povabilo, naj obišče Rio de Janeiro. Brazilijo so obljubili tudi kredit v znesku 200 milijonov mark.

Na konferenci so posebej poudarili najnost nadaljnje krepitve družbenega upravljanja v zdravstvu ter uveljavljanje novih načel v sistem notranje organizacije dela zdravstvenih kolektivov, nagrajevanja itd. Napredek v organizaciji zdravstvene službe bo potrebno še nadalje razvijati, hkrati s tem pa odpravljati slabosti, ki so še odraz starega administrativnega sistema. Predvsem bo potrebno prilagoditi delo zdravstvenih ustanov potrebam državljanov ter z odkrivanjem notranjih rezerv ustvari čim bolj racionalno gospodarjenje.

Delo republiške komisije

Ljubljana, 19. maja. Republiška komisija za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij in zavodov je danes sprejela smernice za delo občinskih komisij z gospodarskimi organizacijami in posebnim pismo z nekaterimi poglavitnimi opozorili za delo s samostojnimi zavodi.

Ustanovila je komisije za posamezne skupine gospodarskih organizacij in komisijo za samostojne zavode z nalogo, da pripravi predlog navodila o izvajanju družbenih meril za delitev dohodka v samostojnih zavodih.

Obvestilo Združenja knjigovodij LRS

Združenje knjigovodij LRS obvešča, da napovedane seminarja o dokumentaciji v zvezi z načeli in merili pri delitvi čistega dohodka in osebnih dohodkov ne bo.

MEDNARODNI FILMSKI FESTIVAL V CANNEU

Pohvale našima igralcema

Melu Ferreru je bil všeč jugoslovanski film »Dva« z Bebo Lončar in Miho Balohom

Cannes, 19. maja. Doslej smo videli na festivalu vrsto filmov, ki so kazali temno stran življenja, bili polni nemoči, obupa, praznine, filmov, ki človeka skorajda demobilizirajo. Le nekaj je bilo takih, ki si jih bomo zapomnili. Izjema je film Agnès Varda »Cleo od 5 do 7«. Ta zgodba je prav tako zapletena kot preprosta, lahko bi se zgodila vsakomur izmed nas — izpovedana pa je v najlepšem, čistem filmskem jeziku. Njena velika prednost je v tem, da se je izmotala iz klobičča nesrečnih naključij in vrnila življenju svetlobo, ljudem pa pogum. Med ostalimi filmi, ki so stopili v prvi plan, naj omenim italijanskega »Pasje življenje«, angleškega »Oleus po medu«, mehiškega »Angel uničenja« (bolj zaradi Buela kot zaradi filma) ter španskega »Placido«.

Včeraj so pokazali v Cannesu naš film »Dva«, po odmoru pa je sledila projekcija francoskega (Bressonovega) filma »Proces Ivane Orleanske«. Dvorana je bila nabito polna. Obistnino je po predvajanju našega filma toplo »zdravilo režiserja Petroviča in glavnega igralca Bebo Lončar ter Miho Baloha. V odmoru so se zbrali na stopnišču festivalske palače številni gledalci, obkolili Lončarjevo in Baloha.

in prosili za avtograme. Pa tudi foto-reporterjev ni manjkalo. Urednik kulturne redakcije pariškega radia, J. Bacin, je rekel, da je naš film »preprosto povedano dober«. Mel Ferrer, član letošnje žirije, pa je izjavil: »Osebnost mi je bil film všeč. Je celovit. Njegova odlika je filmski ritem.«

IVO ANDRIĆ PODARIL BIH POLOVICO NOBELOVE NAGRADE

Sarajevo, 19. maja. (Tanjug). Znan književnik in prvi jugoslovanski Nobelov nagradjenec Ivo Andrić je polovico Nobelove nagrade za književnost, ki jo je dobil lani, podaril ljudski republiki BiH in Hercegovini. Poklonjena vsota znaša več kot 15 milijonov din. V pismu, ki ga je poslal svetovni za kulturo, republiko BiH, da izkoristi sredstva na način, ki se mu zdi najboljši, ta sredstva za razvoj ljudskih knjižnic na področju Bosne in Hercegovine.

Ko je določil splošni namen porabe te vsote, je Andrić pooblastil republiški svet za kulturo LR BiH, da izkoristi sredstva na način, ki se mu zdi najboljši. Predsednik republiškega sveta za kulturo Vilko Vinterhalter je izrazil priznanje znanemu književniku in dejal, da je Andrić tudi ob tej priložnosti pokazal svojo intimno navezanost na Bosno in Hercegovino, v kateri se je rodil in je v njej črpal snov za svoja dela. Pri- pomnil je, da je Andrić že ob sprejemu nagrade v Stockholm dejal švedskim novinarjem, da bo velik del Nobelove nagrade dal svoji domovini za kulturne namene.

Svet za kulturo bo na eni izmed prihodnjih sej določil, kako bo uporabil omenjeno podarjeno vsoto.

Glavna igralka bo naredila kariero, glavni igralec je močno izrazit.

V obeh večeršnjih številah festivalskega biltena, ki sta izšli pred projekcijo, so namenili našemu filmu dosti prostora. V biltenu »Cinemomanda« je pa izšla slika Bebe Lončar s komentarjem.

N. R.

OBČNI ZBOR DRUŠTVA PRAVNIKOV LR SLOVENIJE

Pravo prilagoditi spremembam

MARIBOR, 19. maja. Danes je bil v Mariboru redni občni zbor Društva pravnikov LR Slovenije. Razen 66 delegatov so bili navzoči tudi številni gostje, med njimi podpredsednik GO SZDL.

član Izvršnega sveta LRS Mitja Ribičič, predstavnik slovenskih pravnikov iz Trsta dr. Franc Tončič, predsednik mestnega sveta Maribor Janko Markič in drugi.

Predsednik Društva pravnikov LRS dr. Teodor Tominec je v svojem poročilu dejal, da je bil za socialistično zakonito postal se bolj pomemben v času utrjevanja delavskega samoupravljanja, ko je potrebno tudi na pravnem področju voditi odločno borbo za doledno socialistično izvajanje in se boriti proti vsem deformacijam v socialističnem razvoju.

Za uspešno dvigovanje ravni pravnikov je važna dokončna osamosvojitve in utrditev osovinskih organizacij pravnikov ter njihova organska vključitev v komunalni sistem.

Udeleženci so v razpravi opozorili, da so na eni strani pravniški-teoretični premalo povezani s pravno prakso, na drugi strani pa se pravniki v svoji praksi srečujejo s problemi, ko je družbeni razvoj prehitel kakšne pravne predpise. Zakoni ne sledijo družbenemu in ekonomskemu razvoju, zato bo treba več sodelovanja med teorijo in prakso.

Občni zbor je ob koncu sprejel nova pravila društva in izvolil novo vodstvo.

(Op)

Ustanovna skupščina

konference za

družbeno aktivnost

Žensk bo 5. in 6. VI.

Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije, Republiški svet sindikatov Slovenije, Centralni komite Ljudske mladine Slovenije in Zveza ženskih društev sklicuje ustanovno skupščino Konferenco za družbeno aktivnost žensk. SKUPŠČINA BO V LJUBLJANI, 5. in 6. JUNIJA.

Glede na aktualne probleme, naloge in pogoje našega gospodarskega in družbenega razvoja, bo na skupščini govora o mestu in vlogi ženske kot občana, proizvajalca in upravljalca. Nadalje se bo pletla razprava na skupščini o aktivnosti žensk v družbeni in politični organizaciji, v organih delavskega in družbenega upravljanja, o problemih zaposlenosti, strokovnosti in nadaljnega zaposlovanja ter o razvijanju služb v pomoč družini in gospodinjstvu, za varstvo otrok itd. Skupščina bo skratka opozorila na probleme, ki jih je treba upoštevati in reševati v komunah, da bi na ta način omogočili še večjo družbeno aktivnost žensk.

Iz vsake komunice se bodo udeležili skupščine po trije delegati, ki jih bodo izbrali občinski odbori Socialistične zveze skupno z občinskimi komiteji Ljudske mladine. Prav te dni prihajajo že prve prijave delegatov za skupščino.

V okviru tedna mladosti bo Ljubljana praznovala rojstni dan maršala Tita z naslednjimi prireditvami:

NEDELJA, 20. maja: Tekmovanje mladinskih pionskih plesnih parov — Telovadnica gimnazije Vič — ob 15. uri.

PONEDELJEK, 21. maja: Kino Komuna — film »Kameniti cvet« — predstave ob 10., 15. in 17. uri.

TOREK, 22. maja: Srednješolsko prvenstvo v atletiki in finale srednješolskega prvenstva v košarki, odbojki in rokometu na stadionu Ljubljane v Šiški s pričetkom ob 14. uri.

Ob 17. uri »Mladi zvoki« — nastop instrumentalnih ansamblor glasbenih šol v predverju Križank.

SREDA, 23. maja ob 10. uri: Otvoritev razstave »Gledališče včeraj in danes«. Prikaz razvoja gledališča in odrske scene v slikah in maketah.

Sportni park ing. Stanka Bloudka v Tivoliju — okrajno pionsko prvenstvo v atletiki, košarki, rokometu in med dvema ognjema od 8. do 12. ure. Letno gledališče Križanke — »Večer narodnih plesov in melodije ob 19.30«.

ČETRTEK, 24. maja: Promenadni koncerti mladinskih godb na Ajdovščini, Tromostovju, pred Konzorcijem, na Trgu revolucije in pred Kolodvorom od 18. do 20. ure.

Ob 16. uri — Letno gledališče Križanke — »Pisana livada«, izvajajo skupne osemelek iz Ljubljane. Kino predstave na prostem na Ajdovščini, Kongresnem trgu, pred Konzorcijem ob 19.30.

Ob 21. do 25. maja: Mestno letno gledališče na Dolenski cesti, pričetek ob 20. uri.

PETEK, 25. maja: V sportnem parku ing. St. Bloudka v Tivoliju množični pionski nastop s področja telesne vzgoje od 8. do 13. ure.

Letno gledališče Križanke — »revija poplev in zabavnih ansamblor ob 17.30 — za pripadnike JLA. Letno gledališče Križanke — »Revija poplev in zabavnih ansamblor« s pričetkom ob 20. uri.

SOBOTA, 26. maja: Festivalna dvorana — medklujski plesni turnir ob 20. uri.

NEDELJA, 27. maja: Kopališče Ilirija — množično prvenstvo modelarjev ob 9. uri.

Hitrostne avtomot dirke okoli javnih skladišč — Moste ob 14. uri.

Na razstavi »Gledališče včeraj in danes« bodo od srede 23. maja do vključno sobote 26. maja vsak dan ob 10. in 16. uri predavanja s skopičnimi slikami o razvoju gledališča in odrske scene.

Od 21. do 25. maja: Mestno letno gledališče — posebne lutkovne predstave za pripadnike JLA. Letno gledališče Križanke — »Revija poplev in zabavnih ansamblor« s pričetkom ob 20. uri.

Vsak dan lutkovne predstave lutkovnih skupin osemletk iz Ljubljane v Križankah.

Od 15. do 27. maja: Razstava »Mladina v ilegali, borbi in svobodnem ustvarjanju« v Muzeju NOB. — Razstava je odprta vsak dan od 9. do 18. ure.

OKRAJNI ODBOR

SKRB ZARADI GOSPODARSKE DISKRIMINACIJE

„Commonwealth bo okrnjen“

Gana bo »proučila vprašanje članstva v Britanski skupnosti«, če bo Velika Britanija pristopila k Skupnemu trgu — Nova Zelandija bo morala za 50 odstotkov zmanjšati izvoz

NEW YORK, 19. maja (Reuters). Ganski delegat v OZN Alex Quaison-Sackey je sinoči izjavil, da bo Gana proučila vprašanje svojega članstva v Britanski skupnosti narodov, če se bo Velika Britanija pridružila Skupnemu evropskemu trgu in bo izpostavila ganske proizvode diskriminaciji.

Če bi Velika Britanija začela pobirati 9-odstotno carino na ganski kakao, ko bo postala članica skupnega evropskega trga — kot jo zdaj pobirata Zahodna Nemčija in Nizozemska — bi to pomenilo, da je del ganskega delegata, »nevarnost za naše gospodarstvo«.

To je izjavil v razpravi za »okroglo mizo«, ki se je udeleževala tudi voditelja delegacij Velike Britanije in Indije Patrick Dean in C. S. Dza.

Ganski delegat je poudaril, da bo Commonwealth okrnjen, če se bo Britanija pridružila Skupnemu trgu. Reuter poroča iz Sidneja, da je novozelandski minister za trgovino in nametnik, predsednik vlade Marshall na tiskovni konferenci izjavil, da bo njegova država prisiljena za 50 odstotkov zmanjšati svoj letni izvoz, če se bo Velika Britanija vključila v Skupni trg. Izrazil je pa prepričanje, da bo Britanija držala svojo obljubo in upoštevala koristi Nove Zelandije. Namen njegovega nocojšnjega odhoda v Evropo je, poskrbeti za novozelandske interese.

Minister Marshall je tudi dejal, da bosta Avstralija in Nova Zelandija vzpostavili skupni trg za področje Oceanije. Kakor je rekel, bo takšno tržišče omogočilo ustrezno povečanje trgovinske izmenjave med Novo Zelandijo in Avstralijo.

Marshall se je v Sidneyu razgovarjal z avstralskim ministrom za zunanjo trgovino Mc Ewenom.

„Položaj v Kašmiru ne ogroža miru“

NEW YORK, 19. maja — (AFP). V OZN so objavili, da je stalni indijski delegat v svetovni organizaciji, M. C. S. Ka, poslal pismo predsedniku Varnostnega sveta za ta mesec, Gangkaj-skovemu delegatu Cjangu, in v njem zahteval odločitev prihodnje seje Varnostnega sveta o Kašmiru do konca junija ali začetku julija.

Prihodnja seja je bila določena za 16. maj, vendar je bila na prejšnjo indijsko zahtevo odložena do 28. maja.

Po istih vesteh je indij-

Argentina odpovedala dvostranski trgovinski sporazum s Sovjetsko zvezo. — Sporazum, ki je bil sklenjen leta 1953, bo prenehal veljati čez tri mesece.

V obrazložitvi sklepa o odločitvi o sporazumu je argentinska vlada navedla, da ga je sprejela »zavoljo razvojitve nacel večstranske trgovine in svobodne iniciative«.

Poostritev nadzorstva nad dobički italijanskih družb

Rim, 19. maja (Reuters). Italijanska vlada je sprejela uredbu o poostritvi nadzorstva nad profiti družb. Delniške družbe kot tudi druge poslovne organizacije bodo morale odtegniti delničarjem dvakrat na leto 15% dividend.

Dantas odpotoval iz Bonna

Bonn, 19. maja. (Tanjug.) Brazilski zunanji minister Dantas, ki je bil dva dni na uradnem obisku v Zahodni Nemčiji, je danes odpotoval iz Bonna. Razgovorjal se je s kanclerjem Adenauerjem in zunanjim ministrom Schröderjem.

Zahodnonemški voditelji so pokazali veliko zanimanje za razvoj dobrih odnosov z Brazilijo, kar se izraža tudi v tem, da je predsednik Lübke sprejel povabilo, naj obišče Rio de Janeiro. Brazilijo so obljubili tudi kredit v znesku 200 milijonov mark.

Dingač zaščiten z zakonom

Reka, 19. maja. (Tanjug). Na domačem in avstrijskem tržišču bodo kmalu začeli prodajati prvo jugoslovansko z zakonom zaščiten vino »Dingač«. »Istra vino« iz Umaga je od druge »Dingač« v Potomlju, ki edina prideluje to vino, odkupilo celotno lanskega letno proizvodnjo, to je 13 vagonov. Avstrijski kupci in gostinci z Jadrana se že zanimajo za 185.000 steklenice tega vina. Vse steklenice bo podjetje opremilo z nal. pkami, na katerih bodo vsi podatki, ki jih predpisuje zakon.

BUN UMOV POKLEK PRED KRALJEM. — Vodja demokratske laoske skupine princ Bun Um je na proslavi državnega praznika v Vientianu podpravljal kralja Savang Vatana po starem ceremonijelu: s poklekom.

s fotokamero po svetu • s fotokamero po svetu • s fotokamero po svetu • s fotokamero

HRUSČEV V DIMITROVGRADU. Med svojim obiskom v Bolgariji si je sovjetski premier Hruščev ogledal tudi termoelektrarno v Dimitrogradu, kjer je imel krajši govor.

BUN UMOV POKLEK PRED KRALJEM. — Vodja demokratske laoske skupine princ Bun Um je na proslavi državnega praznika v Vientianu podpravljal kralja Savang Vatana po starem ceremonijelu: s poklekom.

NAŠEMU VABILU NA RAZGOVOR SO SE ODZVALI: Milko Goršič, predsednik Komisije za prošnje in pritožbe pri republiknem izvršnem svetu; Ivo Svetina, predsednik Komisije za predloge in pritožbe pri GO SZDL; Marija Aljancic, predsednica Okrajne odborniške komisije za prošnje in pritožbe, Koper; Dolka Boštjančič, predsednica komisije za socialno politiko in delovna razmerja pri Republiknem svetu Zveze sindikatov Slovenije; Rihard Knez, načelnik Urada za prošnje in pritožbe pri izvršnem svetu LRS; France Venturini, predsednik komisije za predloge in pritožbe Okrajnega odbora SZDL Maribor; Nada Jakovljevič, referent za prošnje in pritožbe pri OLO Novo mesto; Milan Vidmar, predstavnik kolektiva Litostroj; Milka Krajsi, predsednica komisije za predloge in pritožbe pri Občinskem odboru SZDL Trbovlje; Rajko Slokar, predsednik komisije za predloge in pritožbe pri Občinskem odboru SZDL Gorica.

RAZGOVOR V UREDNIŠTVU DELA O PROŠNJEH IN PRITOŽBAH DRŽAVLJANOV

SAMOUPRAVLJANJE IN ZAKONITOST NAJBOLJŠE ZDRAVILO

MILKO GORŠIČ: Prepričan sem, da je služba prošnje in pritožbe pri nas premočno razvita, da pa ima zelo velik pomen glede na naš sistem samoupravljanja, pri katerem razvijajo razni organi veliko iniciativno, n. pr. v gospodarskih organizacijah, komunah, raznih zavodih itd. Zato je pri nas tudi relativno malo predpisov, ki bi določali, kako je treba reševati posamezne zadeve. Tak položaj daje na eni strani velike možnosti za delo in pobudo pri delu, kar se dopolnjuje s stimulacijo pri delitvi osebnih dohodkov, na drugi strani pa daje tudi možnosti, da se pri uveljavljanju samoupravljanja kršijo pravice državljanov in pravni odnosi s skupnostjo. Če smo zbudili iniciativno za samostojno delo pri številnih organih upravljanja, moramo seveda skrbeti tudi za to, da se medsebojni odnosi pravilno urejajo. V sporih zadevah vedno večina odločitev sodišča in drugih pristojnih organov. Dolžnost komisij in služb za prošnje in pritožbe pa je, da pomagajo državljanom, ki so kot posamezniki v težjem položaju, da uveljavijo svoje pravice. Na vprašanje, ali imajo do organov razvite pravne službe. Navedem bi samo primer, da danes delavci težko dobi advokata, ki bi za zastopal pred sodiščem v zadevi: odpust iz dela, ker so že tako maloštevilni advokati pogosto vezani na podjetja, razen tega pa so

take pravde zelo komplicirane, za advokata pa manj donosne. Po podatkih republikanskega urada za prošnje in pritožbe je bilo lani od 2804 zadev, ki jih je reševal ta urad, okoli 45% takih, da je bilo treba pritožniku dati pravni pouk, kam naj se obrne, da bi rešil svojo zadevo. Praksa torej kaže, da zelo veliko državljanov potrebuje pomoč in informacije, da bi uveljavili svoje pravice.

FRANCE VENTURINI: Na pobudo Glavnega odbora SZDL smo v Mariboru se začeli utrjevati službo prošnje in pritožbe, ki je tako v političnih organizacijah kot pri ljudskih odborih izredno slabo razvita. Občina Tabor je n. pr. ena izmed gospodarsko najmočnejših, v kateri je izredno dosti delavcev, vendar doslej komisije za prošnje in pritožbe sploh ni imela. Sorazmerno dobro je urejena odborniška komisija za prošnje in pritožbe pri okrajnem ljudskem odboru, in od te imamo tudi podatke. Predvsem sem lahko ugotovil, da je vloga žalje več. Leta 1960 je bilo 137 vlog, leta 1961 256, do 1. maja letos pa jih je bilo že 336. Zanimivo je tudi to, da je bila lani polovica zadev rešenih ugodno in polovica neugodno. Vzrok naravnostnega vloge je po mojem, pravi, da nepravilnosti ni priložila, drugič pa, da samozvesti ljudje raste; jih pa tudi silimo, da povedo, kaj jim ni prav.

mnogih primerih se obračajo tudi na višje organe, ki nam potem odstopajo te vloge. Često se državljeni pritožujejo raznim funkcionarjem, n. pr. poslancem, kadar se mude v občini, zaradi raznih problemov, ki bi jih komisija sama laze in hitreje rešila, ker bolje pozna razmere. Vendar pa člani SZDL se ne poznajo dela komisije in smo se odločili, da bomo seznanili javnost o svojem delu po lokalnem časopisu.

Zeceli bi, da bi pošiljali

prošnje in pritožbe tudi družbeni organi in družbene organizacije, kot hišni sveti, organizacije ZB, sindikalne organizacije itd., v katerih bi predlagali, kako odpraviti napake na terenu. Potem bi bilo delo komisije plodnejše in bi dosegla namen, za katerega je ustanovljena. Sedaj pa moramo priznati, da smo delala delo komisije in smo se ločili preventivne preprečevanja napak in problemov na terenu.

Premalo političnega posluha

NADA JAKOVLEVIČ: Mislim, da se premočno trudimo, da bi politično analizirali in ocenjevali problematiko prošnje in pritožbe, zlasti pa pogrešam, da bi o teh problemih razpravljali ljudski odbori, ki bi potem sprejemali ustrezne sklepe in priporočila. Ljudski odbori bi morali nujno posvetiti tudi kadrom te službe več pozornosti. V novomeškem okraju opazujem, da imajo občine službo prošnje in pritožbe za stvar drugotnega pomena. Posamezni referenti obravnavajo prošnje in pritožbe mimogrede, ker opravljajo to delo kot poststransko delo. V treh primerih se ukvarjajo z njimi tajniki ljudskih odborov, in od teh dobimo odgovore na le izredno intervencijo. Omenim nam še, da bi odborniška komisija na okraju morala biti sestavljena iz predstavnikov občinskih odborniških komi-

sij, kar bi zagotovilo večjo medsebojno povezavo.

Komisije pri SZDL bi morale usmeriti svoje delovanje v politično analitično oceno; ni prav, da se ukvarjajo s posameznimi primeri prošnje in pritožbe.

RAJKO SLOKAR: Na splošno delo komisij za predloge in pritožbe pri občinskih odborih SZDL v goriškem okraju ni dovolj razvito. Komisije se zaradi slabe kadrovske zasedbe niso znašle. Zlasti vloga to za Ajdovščino, Novo Gorico in deloma Tolmin. Tu di pri nas so še vedno slabo povezane komisije za predloge in pritožbe pri občinskih odborih SZDL in odborniške komisije. Odborniška komisija v Novi Gorici je slabo zastopana, saj je letos obravnavala samo dva primera. Eno od teh vlog so poslali pristojnim upravnim organom, od koder pa šest mesecev niso dobili odgovora.

Specializirana pravna služba za delovne spore

DOLKA BOSTJANČIČ: Sindikati so organizacija, ki imajo po statutu nalogo, da skrbijo za človeka v proizvodnji, seveda v položaju, ko je delavec sam gospodar in upravlja. V sindikatih imamo razvit sistem sprejemanja in reševanja prošnje in pritožbe, od podružnic pre-

ki zastopanja razvijala in utrjevala pravne odnose med delavci in kolektivom. S tem seveda ne moremo zavirati tega, da bi se ljudje tudi v takih primerih obrnili na službo pravne pomoči ljudskih odborov. Nedvomno pa je problematika delovnih razmerij povsem specifična v

Glavni vzrok - neučinkovito delovanje javne uprave

RIHARD KNEZ: V tem našem razgovoru bi lahko navedel največje podatke o prošnjah in pritožbah, ki prihajajo na zvezne in republikanske organe zaradi tega, ker gre po silni razmer se vedno večina teh stvari skozi urad za prošnje in pritožbe pri republiknem izvršnem svetu. Zadeve so zelo raznovrstne in skoraj ni področja v našem življenju in delovanju, s katerega ne bi v eni ali drugi obliki prišla kaka vloga ali zadeva, ki jo obravnavamo. V tej raznovrstnosti izstopajo po številu in težini delovne pravne stvarnosti zadeve, zadeve s področja socialnega varstva, socialnega zavarovanja, pa tudi imovinske pravne in gospodarske zadeve, med katere štejemo tudi davčne pritožbe. Okoli 6000 zadev letno naslavlja državljan izven rednega postopka enemu ali drugemu organu. Od teh 6000 zadev jih gre skoraj naš urad do 3000 letno. To je številka, na podlagi katere se da marsikaj sklepati glede vzrokov in tudi glede odnosov raznih organov do pritožnikov.

med željami, ki so v predpisih, in med stvarnostjo je ponekod zelo velika. Imamo na primer zakon o splošnem upravnem postopku, ki je najodobnejši, pa vendarle ugotavljamo, da se ga malokdo drži. Marsikateri funkcionar tudi nalašč brskira in ne upošteva predpisov.

Od 3000 zadev, ki jih letno obravnavamo, je približno tretjina takih, ki sploh niso bile v rednem postopku, čeprav bi morale biti. To kaže na pomanjkanje pravne pomoči in na premajhne možnosti državljanov, da bi se seznanili s svojimi pravicami. Skoraj polovica stvari, ki jih obravnavamo, rešimo tako, da damo stranki pravni nasvet in jo napotimo k rednemu postopku. To ne kaže samo na pomanjkanje advokatov. Pravna pomoč ima dvo-

DOLKA BOSTJANČIČ: Nič ne bi smelo vplivati, da se človek ne bi kamorkoli pritožil. Naši delavci smatrajo, ko pridejo na sindikalno podružnico in tam na primer pove-

Neinformiranost pogost vzrok prošnje in pritožbe

FRANCE VENTURINI: Pri nas je največ prošnje za stanovanja. To je največja problematika. Zvedeli pa smo za razveljavljive podatke, da je odborniški komisiji za pritožbe na okraju uspelo dobiti v enem letu stanovanja za 34 prosilcev. To je velik uspeh, ki dokazuje, da se da z dobro voljo nekaj narediti, če se ljudje potrudijo, če se poglabljajo v zadevo pritožnikov in jim skušajo pomagati. Za nas je seveda predvsem važno, da vendar le dosežemo, da se bodo problemi reševali tam, kjer nastajajo, v komunah.

do, da s tem all onim niso zadovoljni, ali pridejo na delavski svet ali na upravo podjetja s prigovorom v zvezi s kakim problemom. In ker na ta prigovor ne dobe odgovora, se, jasno, obrnejo takoj na prvi višji organ izven podjetja. Treba je vsekakor zgraditi tak sistem dela v naših organih upravljanja, da se vsak prigovor zabeleži, da se ga obravnava na seji ali komisiji ali na tistem organu v gospodarski organizaciji ali delovnem kolektivu, ki za stvar odgovarja. Tu pa vidimo, da je največja pomanjkljivost naše prakse.

ničivo je, da pogosto zavedni ljudje, ki se jim godi krivica, nocojo po pravico na sodišče, češ da bi s tem več škodili kot koristili svojemu ugledu ali celo ugledu kolektiva, s katerim so v sporu. Dvomim, da je ravnanje sodišča razlog za to. Mislim, da so se sodišča od osvoboditve naprej dobro zavedala svoje odgovornosti, občutljivosti svojega poslanstva in tudi neodvisnosti. Kljub temu se je omenjena mentaliteta naših zavednih ljudi tako močno zasidrala v njih, da smatrajo kot nesocialistično ravnanje, če gre kdo iskat pravico na sodišče. Neučinkovitost sodišč pri reševanju delovnih sporov je deloma posledica tudi te mentalitete.

Kakšna je naloga pravne službe v tem. Zdi se mi, da je naloga ugotovljati tudi tisto, o čemer je govorila tudi tovariška Boštjančičeva: okolje in odnosi. Gre za materialno resnico, za konfrontacijo dveh različnih stališč in trditve. Gre za to, da tisti, ki odpušča, odgovorjuje ali povzroča delovni spor, pove svoje stališče in svoje argumente in da se dā nasprotni stranki možnost zagovora. Mislim, da je naša pravna služba v tem boječa. Omenjena boja za prenašala na vse institucije, ki to problematiko rešujejo. Ljudem je pa treba tudi vlivati zaupanje v sodišča, ki so naša socialistična sodišča in ščitijo socialistično zakonitost.

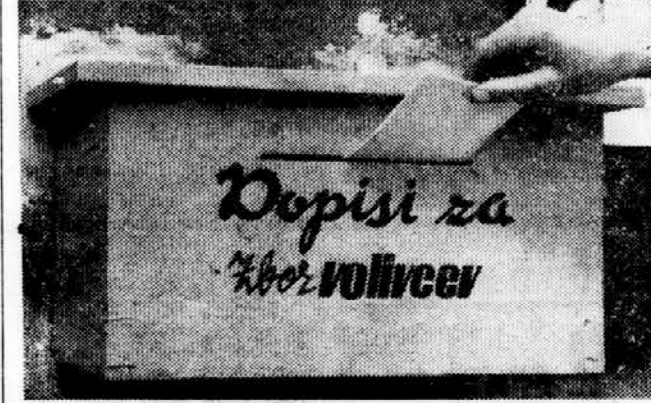
teh službah in v tem političnem delu morali biti ljudje s političnim občutkom in razumevanjem za potrebe človeka. Ni potrebno, da so v komisijah za prošnje in pritožbe ne vem kakšni operativci. Taki se namreč včasih radi prenašajo.

RIHARD KNEZ: Delovni spori so po težini problematike prvenstveno pomembni in najbolj boleči. Ne gre samo za pomanjkljivost zakona ali za to, da zakon o delovnem razmerju ne bi bil v skladu z razvojem, temveč predvsem za to, da tudi tisti, ki imajo ta zakon daj, v mnogih primerih ne spoštujemo. Za-

Državljeni se zvečine upravičeno pritožujejo

MILKO GORŠIČ: Rad bi povedal nekaj o stališčih ljudi, ki ne razumejo ali nocojo razumeti pomena dela komisij in služb za prošnje in pritožbe. Zvezni organi so leta 1959 večkrat intervenirali, da bi se okrepilo delo na tem področju. Prav tako so večkrat intervenirali republikanski organi, SZDL in drugi. Kljub delnemu napredku se nismo doseli posebnih uspehov. Imamo vtis, da mnogi mislijo, da imamo opravka predvsem s pritožniki in nezadovoljnimi po značaju raznimi pritožniki in podobnim. Ne tajim, da takih ni. Vendar statistika republikanskega urada za prošnje in pritožbe kaže, da je bilo te vrste vlog le 10% in da so ostale pritožbe upravičene. Rad bi poudaril, da služba prošnje in pritožbe pri nas ni namenjena pritožnikom, o katerih sem govoril zgoraj. Tudi komisije in službe, ki se s tem ukvarjajo, ne forsirajo neupravičenih pritožb. Ista statistika tudi kaže, da je bilo od vseh prošnje ugodno rešenih 25%, skoraj 10% večina stanovanjskih zadev, pa je bilo upravičenih, toda zaradi pomanjkanja možnosti ni moglo biti rešenih. Dokaz, da se državljeni v večini upravičeno pritožujejo!

Po odnosu, ki ga večkrat opazujemo do organov za prošnje in pritožbe, lahko rečemo, da nekateri celo mislijo, da je njihovo delo škodljivo. Mislijo, da se s njim daje potuha ljudem, ki se upirajo tako imenovanimu enerzičnemu reševanju problemov. Pri tem so prepričani, da seveda oni branijo interese podjetja, socialističnega gospodarstva in skupnosti proti sebičnim osebnim interesom posameznika. Sem za energično reševanje stvari, toda ne čez drn in strn. V mislih imam nekatero, sicer redke, upravne funkcionarje, ki se hočejo uveljaviti in doseči vidne uspehe za vsako ceno. Pri tem greddo mimo zakonov in pravic državljanov in interesov skupnosti. Z njimi prihaja služba za prošnje in pritožbe v spore. Pri nas še ni povsod prodorilo spoznanje, da je v večini primerov možno doseči trajen uspeh na kakem področju s smotrnim in žilavim delom in reševanjem zadev, ne pa z birokratsko brezdušnostjo in protizakonitimi ukrepi. Nedvomno je za pravilno urejanje zadev v naši družbi najboljše zdravilo dosledno izvajanje družbenega upravljanja in vztrajanje pri zakonitosti.

ni pomen: potrebni so je državljeni, potrebni pa tudi tisti, ki državljanom ne znajo prav odmerjati pravice, se pravi, da je treba stanje zdraviti neke drugje, ne samo pri tistem, ki je prizadet.

Le ena desetina vseh vlog je posledica neupravičenosti ali neosnovanih zahtev ali celo v skrajnem primeru odraz kverulantstva, pri čemer gre za abnormno zagrizene bore z resničnimi ali namišljenimi krivici.

RIHARD KNEZ: V stanovanjskih zadevah, se mi zdi, ni nič neupravičenosti. Ugotovimo, da je stanovanjsko stanje prizadeto tako, da pritožnik nujno potrebuje stanovanje, vendar gre pri tem za vprašanje objektivnih možnosti. Res je po številu prošnje in pritožb stanovanjsko področje na prvem mestu, po problematiki pa ne, ker gre tu za vrsto državljanov, ki iščejo stanovanje, brž ko so stopili v življenje in delovne odnose, so nepotprejilivi, neiznajdljivi itd. Zato smo se v naši republikanski komisiji odločili, da takih zadev ne bomo obravnavali intenzivno, temveč bomo intenzivno obravnavali samo zadeve, ko ljudje z družino iščejo stanovanja že leta in desetletja, pa ga ne morejo dobiti, in pa tiste, ko bori tega še nimajo urejenega.

FRANCE VENTURINI: Če bi SZDL pojasnjevala razne ukrepe in predpise, bi verjetno veliko pritožb odpadlo. Pri socialistični zvezi imamo komisijo ne samo za pritožbe ampak tudi za predloge. V tem pogledu pa imamo res vrsto lepih možnosti, da lahko koristno porabimo dobre predloge državljanov. Vse mi je bilo, ko so na občinskem odboru Socialistične zveze v Radljah v tej komisiji sklenili, da bodo analizirali vse predloge z zadnjega zbora volivcev.

MARIJA ALJANCIC: Te dni smo imeli na okrajnem odboru SZDL razgovor s predsedniki občinskih odborov SZDL, in predsedniki komisij za predloge in pritožbe občinskih odborov SZDL in smo prišli do zaključka, da je bilo poslano na okrajno komisijo veliko število vlog za to, ker komisije pri občinskih ljudskih odborih ne delajo ali pa slabo delajo.

Velika odgovornost komisij pri SZDL

IVO SVETINA: Socialistična zveza ima kot najširša oblika družbenega samoupravljanja izredno velik interes, da se tudi individualne prošnje in pritožbe na vseh področjih družbenega življenja rešujejo čimbolj učinkovito, čimbolj v smislu interesov posameznika in interesov družbe. Zato naj bi bile pri vseh organih in pri vseh vodstvih Socialistične zveze — od glavnega odbora do okrajnih in občinskih odborov in celo pri krajevnih odborih SZDL — komisije, ki bi imele prvenstveno nalogo, da vključijo oziroma pomagajo vključiti vse službe za prošnje in pritožbe pri ljudskih odborih v splošni gospodarski oziroma celotni družbeni tok. Kajti samo v tem obnem dogajanjem se lahko prav presodijo vse razne nepravilnosti in jih je mogoče tudi pametno in učinkovito reševati. Zato naj bi imela Socialistična zveza za predloge in pritožbe čimbolj pomagale odborniškim komisijam in službam za prošnje in pritožbe pri ljud-

skih odborih v moralno-političnem in kadrovnem pogledu, da bi se te službe čimbolj uveljavile.

Drugič pa mislim, naj bi komisije pri Socialistični zvezi dajale tudi pobude in vplivale, da samoupravni organi ne bi kršili pravic posameznikov in tudi ne pravic skupnosti. Pri tem mislim tudi na kolektive. Skratka, Socialistična zveza mora kot široka družbenopolitična organizacija bdeti nad odnosi družba-kolektiv-posameznik. Mislim tudi, naj bi te komisije vodile in krepile tudi pravno in samoupravnega zaveda državljanov, da se bodo državljeni zavedali svojih pravic in hkrati tudi dolžnosti do skupnosti. Te komisije pri Socialistični zvezi naj bi na kak način, če smem rabiti ta izraz, delovale preventivno, da bi preprečevale nepotrebne ovire pri graditvi socialističnih odnosov. V tem smislu bi morale biti komisije tudi pravni iniciator za nadaljnji razvoj naše zakonodaje.

Dostikrat državljeni niti nimajo zaupanja, da bo zadeva, če se bodo obrnili na občinski forum, rešena. Druga stvar je, ali je to nezaupanje vedno upravičeno ali ne. Nezaupanje izvira dostikrat iz tega, ker se državljeni pritožujejo nad zadevami, ki se tičejo občine in njenih organov, in je res vprašanje, kako bi občinske komisije takih pritožb rešile. Ponovno smo prišli do zaključka, da se bodo morale te komisije pri občinskih ljudskih odborih tudi kadrovske utrditi tako, da bodo delovale in lahko uspešno reševale pritožbe državljanov. Morale bodo pa biti čimbolj neodvisne od aparata ljudskega odbora.

IVO SVETINA: Dosedanji kadrovski sestav komisij za prošnje in pritožbe ni bil vedno najbolj ustrezen. Pregledi in analize potrjujejo, da v v-

Zakaj največ vlog na najvišje državne organe

FRANCE VENTURINI: Mislim, da je za našo službo prošnje in pritožbe negativna ugotovitev, da prihaja največ vlog od zgoraj, ne pa od spodaj, temveč na komisije in organe izven podjetja, nam povzročajo težave. Komisije namreč smatrajo, da so te prošnje upravičene in da jih morajo rešiti, čeprav imamo takih primerov v podjetju cel kup, ki pa jih redno rešujemo. Včasih pridemo tudi na vzkriž z višjimi organi, ki nam odstopajo take prošnje in nam očita, češ zakaj te prošnje nismo rešili. Če bi jih rešili, bi pa povzročili nezadovoljstvo v podjetju, kjer je še 20 drugih tovarišev, ki so morda še bolj potrebni oziroma upravičeni, da se pritožijo.

Ta odstotek se letos nekoliko zboljšuje.

MILAN VIDMAR: Prošnje in pritožbe, ki niso naslovljene na komisije v našem podjetju, temveč na komisije in organe izven podjetja, nam povzročajo težave. Komisije namreč smatrajo, da so te prošnje upravičene in da jih morajo rešiti, čeprav imamo takih primerov v podjetju cel kup, ki pa jih redno rešujemo. Včasih pridemo tudi na vzkriž z višjimi organi, ki nam odstopajo take prošnje in nam očita, češ zakaj te prošnje nismo rešili. Če bi jih rešili, bi pa povzročili nezadovoljstvo v podjetju, kjer je še 20 drugih tovarišev, ki so morda še bolj potrebni oziroma upravičeni, da se pritožijo.

Pritožbe državljanov - odsev družbene problematike

MARIJA ALJANCIC: V zvezi s vlogo odborniških komisij za prošnje in pritožbe bi želela povedati, da je vloga teh komisij zelo pomembna in da je zato zelo važna tudi sestava teh komisij. Skozi pritožbo, ki jo vloži posameznik kot svoj problem, namreč dostikrat pronicamo kakšni splošni družbeni problem. Mislim, da komisija, ki bi se omejevala samo na to, da bi skušala rešiti zadevo posameznika in ki bi gledala na pritožbo le s stališča posameznika, ne bi opravila svoje dolžnosti. Gre za to, da komisija na podlagi problemov posameznikov odkriva širše probleme, na katere ozirajo odgovorne organe. Naj navedem primer: dobili smo prošnjo za socialno podporno od bolnika, ki že več let bolega za TBC. Ugotovili smo, da preživi nekaj časa v bolnišnici, nakar se vrne domov, in ker živi v slabih razmerah, se mora čez nekaj mesecev znova vrniti v zdravstveni zavod. To družbo stane precej več, kot če bi temu človeku uredili življenjske razmere tako, da ne bi znova zbolel, ko bi se ozdravil vrnil iz bolnišnice. Sklenili smo opozoriti pristojni svet, naj problem obravnava s širšega stališča. Ne gre namreč samo za enega človeka, ker je na omenjenem območju več bolnikov, ki se morajo zaradi neprimernih življenjskih razmer po kratkotrajnem ozdravljenju znova vrniti v bolnišnico.

Neposredno pojasnilo na vprašanja in pripombe posameznih delavcev ali skupin je v kolektivih najboljšo sredstvo za zdrave in tovariške medsebojne odnose.

obračajo nanje. To pa zaradi tega, kar nižje bolje poznajo okolje, v katerem prosilec dela ali živi. V večini primerov je najbolj pravilno, če silimo misliti ljudi iz okolja, v katerem gre za zadevo. To je bolj pravilno, kot če vija komisija enostavno ukrepa po svoje.

ko vseh naših organov po strokovni liniji navzgor do centralnega odbora v Beogradu. Menimo, da bi morali prošnje in pritožbe tudi na našem področju reševati predvsem tam, kjer problemi nastajajo, to je v sindikalnih podružnicah. Pri nas prevladuje stališče, da smo organizacija, ki je dolžna in upravičena v vseh primerih intervencij zaradi nekaterih objektivnih razlogov ni vedno učinkovita. Zato moramo v skrb za človeka in v korist sistema samoupravljanja razviti strokovno pravno službo. Pri republiknem svetu imamo službo pravne pomoči, ki je po svojih kadririh specializirana in tudi dolžna, da rešuje predvsem probleme s področja delovnih razmerij, za razliko od službe pravne pomoči pri ljudskih odborih, ki je bolj splošnega značaja. Naša pravna služba naj bi v politi-

primerih, ko je človek hkrati proizvajalec in upravljaec, sam sebi delodajalec, ko sam sprejema pravilnike in potem na podlagi teh pravilnikov tudi pride v ugodnejši ali neugodnejši osebni položaj, ko ga sprejemajo na delo, odpustijo, premeščajo, nagradjujejo. Če je bila ustanovljena služba pravne pomoči pri republiknem svetu, je bilo rešeno, naj bi tudi okrajni in občinski sindikalni sveti ustanovili take službe. Tako se je že razvila pravna služba tudi v Mariboru, razvija se v Škofji Loki pri občinskem sindikalnem svetu, prav tako pa jo pripravljajo tudi v Celju. Uvajanje službe pravne pomoči oziroma družbene advokature pri ljudskih odborih je sicer nekoliko zaviralo, vendarle pa smatramo, da se mora služba pravne pomoči na občinski okraje, je bilo v našem okraju naslovljenih samo 10% vseh vlog, 90% pa na višja mesta.

Ni dovolj pogledati samo zakon

DOLKA BOSTJANČIČ: Problem, ki ga je na koncu omnil Milan Vidmar, ni množičen. V sindikatih in posebno pozornostjo sprejemamo take pritožbe, ki pridejo na različne stopnje do republikanskega sveta sindikatov. Rešitve tega primera ni v zakonodaji, ker je jasno, da je takšen človek vedno problem. Reši ga lahko samo kadrovska socialna služba. Pri tem naj sodelujejo zdravnik, socialni delavec in služba za usposabljanje delavcev, ki lahko problem rešijo kar v gospodarski

organizaciji ali pa s tem, da delavci najdejo zaposlitev drugod. Zaradi takega človeka je namreč prišel konflikt tako daleč, da bi bil problem neozdravljiv, če bi prizadeti ostal v svojem dosedanjem okolju. Take probleme potem lahko rešimo samo s skrb za zdrave odnose med ljudmi.

MILKA KRAJSI: Komisija pri občinskem odboru SZDL za predloge in pritožbe v Trbovljah deluje dobro leto. Na našo komisijo se obračajo državljeni — člani SZDL, pisмено in tudi direktno. V

Vsekakor bi bilo napak jemati naraščanje vlog državljanov kot znak nekih večjih slabosti v našem sistemu. Pri tem gre gotovo tudi za pozitivno plat, da se namreč ljudje vse bolj zavedajo pravic, ki jim jih je prinesel sistem samoupravljanja in te pravice vse bolj uveljavljajo, kar je povsem v skladu z njegovimi načeli.

Od pretega trenutka me je zanimalo, kako se je mogel treziti in marljivo človek, kakšen je bil Sven, tako nadušašiti za Reino, da se je z njo oženil in, se tako sledil. Bil je praktičen in miren duh, krepak in utrjen v želji, da se prebije skozi žiljavce in ji prirokoč, kar koli si zaželi. Ona pa ni imela smisla za red in odgovornost. Pred svojo poroko in nekaj časa po njej je bila veseli tovariš pri krokanju in zabatah neki Berthi, ki ji je bila prisklednik in spremljevalec. To dekle je imelo dve prednosti: bila je čedna in šarmantna, a te lastnosti je Reina pri vsaki ženski zelo cenila. Razen tega je imela tudi nekaj sredstev. Bertha je bila namreč hči bogatega lastnika pralnice; od njeja je vedno lahko dobila denar. Reina pa je znala izreči iz nje dober del tega denarja, nekaj pa je dobila tudi od svoje matere. Ko sta prišli do denarja, a ker so bili Spokane,

Severnoameriški pisatelj Theodore Dreiser (1871–1945) je bil doma iz zvezne države Indiane; oče je bil po poreklu iz južne Nemčije, mati pa iz nemorske družine. Pisatelj je bil med drugim delavec in tuji črnjakar. Imajo ga za enega izmed poglavitnih zastopnikov realističnega romana v Severni Ameriki. Napisal je večje število romanov, novel, pesmi in dram, avtobiografskih, političnih in socialnih studij in topotipov. V slovenščini ga poznamo po prevodu njegovih romanov »Ameriška tragedija« in »Sestra Carrie«. Pričujoči odionek je vzet iz njegove zbirke novel »Galerija žensk, v katerih so s krepkimi realističnimi potezami naslikane zelo različne ženske usode.

Seattle in Tacoma blizu njenega rojstnega mesteca sta bila hitli od mesta do mesta, ker so tam baje živel njuni sorodniki. Dejal bi, da je pobuda in drznost, ki sta jo imela, od Reine in da je ona k temu spodbujala. Reine prijateljica, No, zakaj so njuni starši rše to dovolj, da je preveč, da je razumljivo, ko sem pravično izpraznjeni Reine (njen bodoči biograf, vidite?), sem prišel do ugotovila, da je njena mati mislila, da se zažreže pri Berthinih sorodnikih, kadar odhaja v Seattle, Spokane ali Tacoma, mestem ko je Bertha rekla obratno, ko je odedevala svoje starše.

Nekako podružno leto, če računamo tudi njeno delatiško poznanstvo s Slenom, sta bili Bertha in Reina skoro vedno skupaj. Hodila sta z možkami, toda sama sta se, v njenem pripovedovanju in kotikar se tiče njene same osebe, na slabih poteh: toliko da sta se vozila v avtomobilu, brezpalno večerjali, preleteli kakšni pocieni kajiti, ne samo zaradi zabave. Za Bertho ne more jameči. Pogosto sta se znašli v nevarnosti, od kodar sta se morali reševati z največjo spretnostjo in s pomočjo največje možne taktike. Celo Paulina ni bila četila večjih nevarnosti. Kakor sem kmalu mogel videti, je bila glavna nesmotrnost in njunem nagenu, da se vozila v avtomobilih, ki so jih tvegali. Zelenidelnici. Ti so ju zaupnem odpeljali na kakšen samotni, morda celo pust kraj, kjer so jima potem začeli dvoriti. Toda Bertha ni popuščala, če ji lahko verjamemo. Tako sta ju neko noč na vožnji iz Tacome v Seattle, ki sta oddaljena kakih trideset milj, napadla na samotnem kraju šofer in njegov prijatelj. Ni mogloče pripovedovati vseh potankosti, kako se jima je posrečilo uti, toda dejanske nevarnosti in takšnem položaju bi zanimale vsakogar. Ko sta se končno prebili iz avta, sta se spustili v tek skozi mrak proti gozdu, ki je skozenj v mrki noči vodila luč z okna neke hišice. Voznik in njegov prijatelj sta pri zasledovanju šla komaj korak mimo kraja, kjer sta omdive ždeli in se matone spotaknila ob njiju. Ko sta se končno dokopali do hišice, sta prebili v njej do jutra, in nato odšli v Seattle.

Ker je bilo Bertha radodarna in jo je kratko malo obojevala in ker je pri svojih pustolovskih namerah dobila kaj denarja, mislim, da se je v Reimni glavi skobila tudi misel, kaj se življenje v prezbrskarna igra ali pa bi lahko bilo takšno in da bi to nedno kdo in kje nudil udobno življenje, kaj si ga ona zamišlja. Tako je bilo tudi njeno zanimanje za Sveta, ko se je pojavil na njenem dvoru, deloma utemeljeno v takšni filozofiji. Ono pa je tako privlačilo, da se mu je naposled posrelo omajati in končno posrem pretrgati njeno prijateljstvo z Bertho. Vendar je tudi po treh letih, ko sem se srečal z Reino, če stvari niso šle po njeni volji, stalno mislila na Bertho in na minule vesele dni. Hotela se je vrniti in mislim, da se je Sven vedel vsega najbolj bad Berthe in jo spravil.

Toda kot se udiha v slončice dolge far niente, ko se pripravljala kak noro dan, se je imela v premišle-
niam o njem — a ga sicer še ni izvedla — in se je
krenila vse lastnosti take podobe. Ko je bila sama,
je lahko cele ure sedela v naslanjaju ali pred se-
stirnim trokrobnim zrcalom, vrtela palca ali se
sela, strigla, barvala lase, račela ustnice in lica,
rnila obrvi in trepalnice in se sploh iztjujila
kozmetiko. Kdaj pa kdaj je dolge ure pomerjala
estrine klobuke in obleke in se ogledovala v ve-
slem zrcalu ter zabila mene ali kogarkoli, da bi
o gledal. Za bogove, a? ali v! stili, kaj? Ostala
je v postelji vse dopolne, ne glede na to, če
je drug — ali morda osti drugi — delajo, toda
po polne ali proti večeru je vstala in se
pripravila, da gre k zabavo, za katero se je pobri-
la Rhoda, Sesto, in vsi, pa tudi, če ni vedno, če
je temu nikakor ni mogla izstihniti in vedno je
bila bolj v napoto kot v korist, samo da bi je v
prihodnje nihče ne prosil za pomoč.

Po navadi večerje na prosti zamuče. Rejno
ne boj zanimala restavracija, pradi Rhodo, se
očezalo biti pravičnici; vendar je Rejna pradi pred-
redgala, da pojdiimo v restavracijo, ne glede na to
ali je imela denar ali ne. Kaj mislite, ali ne bi šli
tja? Ali nimaajo tam tudi plesno glasbo? In-
mar ni ta restavracija, 'bomba' ali 'perfektna'?
Čakaj sem pod pritiskom takih vsiljivih besed mo-
gal pristati na oboje. In ko je bila večerja kon-
čana, in čeprav niti ona niti Sven nista imela de-
narja za izhode — on je prišel v to mesto samo
da je ona razbila vse njegove poslovne zveze
in drugih me-
ledašiče, odhod v plavajočo rabno, koncert, očito
da bi kdaj pomislila, da bi takoj
niti odločiti. Nekdo mora plačati, zakaj pa bi on
zamisljal? In zakaj so narveszeden moški, če ne
nato, da plačujejo? Saj se morajo zabavati s ta-
nimi dekleti, ali ne? 'Takšno je življenje'. Tako je
na vselej poskrebila, da je povečala stroške za
večerjo, čeprav — da bomo pravičnici — je zares
sposobna svoj delež k dobi volji. Svena je spravi-
la svoj izkloj zadrego, ker on ni nikoli želel spre-
jeti vabila, če bi mogel plačati vsaj svojega dela.
Čakaj to sva ni nikoli imeli rabno. Hvala se je
zabavati in vedno je bila pripravljena zatistiti oči,
da bi ne videla, od kod sredstva, samo da bi se
lahko dobro zabavala.

A to je šele uvod. Ko sta se nekoč nastanila v Los Angelesu (videla je lepi Rhodin apartman) in teina je takoj začela odkrito izražati svoje nezagnoljstvo proti vsemu, kar ji je Sven mogel nuditi, on pa ji ni mogel nuditi mnogo; je postala koraj stalen gost v hiši svoje sestre in to v glavnem brez vabila in dovoljenja. Saj, ali ni Rhoda njena sestra ? In zakaj, prostim, so sestre sploh? Ker pa je bila Rhoda človek, ki je pripisovala precej pomena krunemu sorodstvu, zares ni bilo treba

poslati vabila. Reina je prišla in vsakdo je z njo razgovoril. Ljubezno in radodarno, to pa je bila po njenem mnenju največja napaka. Ker tu je bil tudi še Sven, njegove težave in potrebe. Reina je zagotovo imela obremenitve do njega. No, kljub njegovim potrebam in željam kot tudi njemu obveznostim, a prav to je, kar tudi vidnemu pomanjkanju tiste prave lepote, zaradi katere so filmski magotci radi rabili njeno sestro v filmski studii, je ona, ne Rhoda, takoj sklenila, kako je tudi sama ustvarjena za tako opravilo, sestra pa jo je močno podpirala v teh njenih željah. Zakaj pa ne? Mar je ljudje nimajo radi? Kaj mar ni bistroumna kot vsak drugi? Seveda. Rhoda zasluži dva do tristo na teden, kadar je zaposlena v studiu, včasih tudi več. Zakaj bi tudi ona, Reina, ne odprla tega zlatega rudnika? Vse, kar je med njo in njenim ciljem, je to: preživeti, Sven — njene zakonske ali gospodinjinske dolžnosti, ki jih tako in tako ni nikdar izpolnjevala, in drugje različne težave, s katerimi se je tudi Rhoda v svoj čas spoprijela in jih premagala. Na kratko: tudi ona bi kot Rhoda morala začeti od kraja, kot postarska igralka, ki plačo sedem in pol dolarjev na dan, ne pa štirideset ali petdeset, kolikor jih zdaj zasluži Rhoda. Morala bo vsaj do svojih sedemdeset let biti pripravljena v studiu, na našminkano, napojeno in pol devetih. Sama se bo morala pobirati za obleke in šminke ter pokazati precej zanimanja in prizadevanja za delo — to pa je bila precej hladna prava za začetniški žar njenih ambicij.

Reina je bila namreč človek, ki ni nikoli spoznala kakšnega pravega konstruktivnega napora. Bila je parazit po naravi in tej bolezni ni bilo zdravlja. Njen duh ni bil konstruktiven: očitno ni niti njem ni bilo niti sledu poleta, ki bi ji pomagal, da bi kaj dosegla, bodisi zase ali za koga drugega. Vse se dogaja samo od sebe, ničesar ne moreš doseči s težkimi napori. Sreča — to je tista stvar! Sreča in talent! Nikoli nikoli priča kuste, da bi človek težil za tem, da bi kaj dosegel z ubogim delom. Nikoli! Neumnost! In vse kaj delo, sončno, modro morje, frfotav šotor, sladoled, večerja na terasi, vožnje z avtom, najnoveše oblike, ples, razne druge družbe. Vsako odstopanje od tega poteka, vsilje človeka ali narave, toda predvsem človeka. Ko valetite na primernega človeka in se lahko z njim poročite, se mora on pobrigati za vso to udobnost. Sicer je vse kakor bedasta in ničvedna. Čeprav solidna slonovina. Če imate premožne sorodnike, potem je to njihova stvar, kajti sicer, kakšno korist imaš od njih? Takšni sorodniki morajo izpolniti vse te dolžnosti do svojih, posebno do tistih, ki zastopajo navredene poglede ter morajo nuditi ali njej muditi užitek in obljube. Reina je imela takšne nazore in je bila natanko človeka, čeprav je mogla biti prav prijetna, dokler je slo vse po njenem okusu in v izobilju.

Vzle vssem tem nagnjenjem je sestra, brž ko je

ona izrekla misel, da bi se lotila dela, vendarle še isti trenutek ponudila svojo pomoč in obljubila, da jo bo seznanila z režiserji in asistenti, ki jih pozna. Pogovarjala se je z Reino o Svenu in o tem, kako bi se vse to, če njemu ne bi pospežala dovolj pozornosti, lahko končalo z zakonsko nesrečo ali polomom. Samo da Reina ni hotela niti slišati, da bi Sven lahko šel na poti čemerkoli. Ne samo to, Rhoda jo je opozorila, kako mora vsakdo, ki se misli zaposliti pri filmu, zares izrabiti nova znanstva. Tega ne sme nikoli pozabiti. Z njimi mora računati. Toda vseno se ni menila za ta navodila, ne glede na to, da je enkrat ali dvakrat šla z Rhodo, ko ji ni bilo treba preveč zgodaj vstati. Te skrajne zgodnje ure so bile preveč zanj. Pri tem navzeti niso imeli nikakršne cene, čeprav so jo takoj spočetka opozorili, da mora biti pripravljena prenašati omalovaževanje, grajo, žalitve in prostaške ponudbe od vseh, ki so kakorkoli v kakršnemkoli svojstvu povezani z veliko filmsko industrijo — od poslednjega vratarja navzgor. Opozorili so jo, na primer, naj nikakor ne posluša prozornih obljub, s katerimi bi jo skušali pridobiti režiserji, igralci in vsi po malem, če bi zares pokazali zanimanje zanj. To se skoro gotovo lahko pričakuje od njih, smo ji rekli. Ne, ona mora misliti samo na svoje delo, da jih čimbolj močeno vleče za nos, če pa ne bo šlo in se jih zares ne bi mogla odkriti, ali če ne bi vzdržala, no... naj gre. Dva takšna obiska s sestro in en ali dva lastna poskusa in Reina je bila odpraznena.

»Kaj! Jaz da bi se ujela na tak trnec! In oni me silijo! Čakam ves dan, preden blagovolijo koga sprejeti. Pomno vam da, kaj penci ne bodo kar tako z mano. Jaz sem tu, povedala vam je sama, kdo me pošilja. Mislite, da je kaj pomagala. Ne, ne. Tisto govedo pri vrodu v Metro me je samo pogledal in ni hotel, zapisati niti imena. Dejal je, da je mister — zaseden. In prav tako tisti fina ribica pri Lasquju. Nikoli v žbljnzljenu nisem videla takšnih fraterjev, pasje butice.« In potem so sledili razmišljali iz strojnice o tem, kaj bi storila, ko bi kdo izmed teh samo »poskusil« kaj z njo. Naj ne mislijo, da jo bodo lahko »zafirali« samo zato, ker nekaj »brkljajo« pri filmu. No, seveda, če bi prišel kak dostojen fant in se vljudno obnašal, če bi pristopil k dekletu s spoštovanjem in si morda pridobil njeno naklonjenost, potem ko jo je povabil v avtomobil, da jo odpelje v avtomobil — no, če se bo udeležila, kaj ji bo treba, je to že nekaj drugega. Včasih se izkaže tak fant, ki tisto dostojno clopek

Pogosto sem jo tako poslušal, se smejal in jo še podpihoval, samo da bi lahko užival v teh dirjih zlivih. Na to se je pravzaprav tudi vse zreduciralo: goli živalski duh in nekakšna nora domišljija in strast za dišje življenje.

(Prev. A. V.)

A black and white photograph of a dilapidated wooden structure, possibly a windmill or mill, with a large wooden barrel or container in the foreground. The structure is heavily damaged, with many planks missing or broken, and the roof is partially collapsed. The background shows a grassy field and some trees.

HALOŠKI VODNJAK

Foto: Boštjan Pirc

BOŽO ŠKERLJ:

Jumbri v džungli

Najzanimljiva psihološka poteza, Jumbrije je strah in nezaupanje pred vsem neznanim tudi pri odraslih. Svojo duševno zlorost, zelo skromno, kajti abstraktno mišljenje jim dela težave, dosegajo menda že pred puberteto! Po Bernatzniku niti odrasli ne dosegajo duševne stopnje, kakršno pričakujemo pri našem otroku pred vstopom v osnovno šolo, seveda pa je to merilo o – res nekoliko prilagojeno – evropskih testih. Njihov zelo skromni besedni zaklad oziroma še bolj tisto, kar v njem manjka potrjuje, da abstraktnega mišljenja nisi vajeni ampak zdi se, da tega ne pogrešajo; objektivno pa to pomeni zelo ovira v razvoju. Prav tako njihova slepa, tiha, pasivnost in konservativnost niso lastnosti, ki bi mogla na svojih primatih in tako so ostali stali in tičijo, ne razvijajo. Aktivni stopnji v tropskem pragmatizmu so vsi primati zavrnjeni, v resnici pa nedolžni otroci, ogroženi in ranljivi. Toda človek samo malo višje kulturne stopnje je proti svojim mlajšim bratrom rad le počučen in arogantna surovina, ki vzgaja za udarci namesto z ljubeznijo.

Otrok je danes zelo malo, največ eden do dva na družino, dasi jih je bilo prej gotovo več; toda nenehno preganjanje v vedno težje naravne pogoje, v vedno hujšo divjino (džunglo), je menda vzrok tudi večji umrljivosti otrok in prav tako vedno manjšemu številu žensk; tu tiger ni majhen vzrok izumiranja. Od 45 Jumbrijev, ki jih je srečal Bernatzki, je bilo na primer 19 moških, 13 žensk in le 11 otrok, torej niti en živ otrok na eno žensko in žensk manj od moških. Jumbri v takšnih razmerah nezdružno izumirajo.

Vsaka skupina ima svoj lovski ozemlje, teritorij, v katerem se giblje. Svoja največja teritorija do štiri dni trajajoča taborišča si naredijo, kjer je mnogo bambusa in vsaj nekaj hranilnih rastlin. Postavijo si navaden četverkoten zaklon, nekako streho, navadno pa zapiščejo v zemljo celo in pahljaste palmove liste na suhen, nekoliko nagnjenem prostoru, ki ga prej niti ne obstojijo in tudi ne izsekaajo. Pri delu so nerodni in sploh ne delajo radi, po tem se ločijo od vseh drugih plemen, od katerih bi se lahko že marsičesa naučili. Ko liste zaklona vvene in porumeni, potujejo je družinica dalje. Za ležanje si naredijo pod zaklonom pograd iz bambusa, tako da ležijo nekako četrť metra nad zemljo. Med pogradi gorijo ognji, nato več kakor trije ognji pod eno streho». Ogenj uporabljajo za kuho in v bambusovih posodah in za ogrevanje, kajti noči so v gorah hladne. Zvečer pa naredijo ogenj okoli taborišča, da bi jih ščitila pred zvermi; redkokdaj si naredijo tudi primitiven plot iz bambusosa okoli taborišča, toda šele, ko so vsi zbrani, da ni treba delati vrat. Taborišča so precej čista, pred vsacem pat, ker jih uporabljajo le tako kratkečase. Za izklopavanje korenin in gomoljev uporabljajo le navadno, nekoliko priroteno palico (grebiljo); pri izklopavanju pomagajo včasih tudi majhni črni psički, edina domaća žival. Mizo namenjajo za listi in iz upognjenih listov pijejo Jumbri vodo. Bambusovih votlini. Jedo z rokami, zaki jedalnega orodja ni, niti žilic niti palick. Ogenj krešejo s piratom na kamen, vendar uporabljajo zdaj tudi kak kosček železa; »kreslost ali vžigalna priprava« je najdragocejša posest. Človeka džungle. Tudi bakle iz bambusosa uporabljajo kot svetila in kot obrambo proti zverem.

Ječulnik je dokaj pisan, čeprav za nas nekoliko navičan: sadeži, koreninice, jagode, listje, bambusov brstič, stržen sagovca, taro, jam, zraven še polži, korenice, kakšen sušen ribar, želva, miši in podgane. Vse je prilike baba (podgane), verveice, redkokdaj kač, ptič, pač pa jaja; zelo cenijo med divjih čebel. Jumiti ni niso lovci in tudi nimajo lovskega orodja, niti ne posebnih, izdelanih lovnih metod. Nekateri so sicer po zamenjavi pridobili kakšno kople, pa ga ne znajo metati, temveč ga uporabljajo le kot bodno sulico. Radi jedo tudi riž, ki ga dobe v zamenjo

za med, vosek, košare, drva ipd. ali pa za pomoč pri delu na riževih poljih. Sol in poper tudi poznajo. Kakšnih tabujev v hrani pa ni, razen pitja žive vode, če to smemo tako označiti.

Do nedavnega so hodili popolnoma goli, zdaj nosijo pasove iz blaga, ženske včasih tudi stara ponošena oblačila, ki jih dobe od bogatejših sosedov; toda teh cumj nikoli ne perejo in jih nosijo, dokler ne razpadejo. Ta »oblačila« nosijo zato, »ker jih vendar tudi drugi nosijo«. Ne poznajo niti okrasa niti tatuacije ali muilicije. Lasje rastejo divje, nosijo jih navadno do ramen; predolge lasje odrezajo ali jih odžgo.

Kakšne delitve dela ni, vsi pomagajo pri vsem delu, ki je za ohranitev bornega življenja potrebno. Jedo navadno dvakrat na dan, če je dovolj hrane, pa tudi zajtrkujejo. Poživil niso poznali, danes pa radi kadijo, če dobijo tobak; tudi opij bi radi dobili, toda to je redkost. Rokodelstva ne poznajo nobenega, razen pletenja košar in rogoz.

Pokojni univerzitetni prof. dr. Božo Škerlj sodi med redke naše znanebnike, ki so si pisali tudi za ljudstvo. Z razumljivo besedo, duhovitimi domislicami in s širokimi prijemi je približal svojo antropologijo širokemu krogu bravcev. Njegova knjiga o primitivnih ljudstvih z naslovom **KLJUŠTVA BREZ KOVIN**, ki je nedavno izšla pri Državni založbi Slovenije, je njegova najlepše popularno znanstveno delo. Mnogo je vseboval in spoznaval druga ljudstva in običaja. Opisal jih je v treh svojih knjigi, ki je žal ni dočakal. Od arktičnih ljudstev nas vodi do ljudstev puščav (Grmaričji, Hotentoti, Avstranci), seznanja nas s ljudmi v tropskem pragozdu starega sveta, z afriškimi prtilikavci, indonezijskimi pigmeji, s prebivalci Oceanije ter Južne in Severne Amerike. Čeprav ne gre za literarno delo, pritegne knjiga vsakogar s svojim zanimivim in lepim pripovedovanjem. Naš odloomek govori o najzanimivejših ljudstvih tropskega pragozda, o najprimitivnejših ljudstvih sedanjega sveta, Jumbrjih (Fi Tong Luang), ki žive na meji med Tajsko in Laosom vsako gorah tako skrito, da so jih slučajno odkrili šele leta 1924. Jumbrji pomeni v njihovem jeziku »človek džungle«, medtem ko jih soseda, veččina malajska plemena imenujejo Fi-Tong-Luang (Duhovi rumenih listov).

ti jih pa sami ne uporabljajo, temveč le za zamenjavo. Prav v zadnjem času so se naučili tudi primitivne obdelave železa. Prometnih sredstev ne poznajo nobenih; svoje malenkostne tovore nosijo na vrhvac iz rotanga preko ramen.

Porod se zvrši poleg taborišča, pri čemer vedno pomaga ženska; oče se otroka ne sme dotakniti, dokler je vlažen. Otroka umivajo vsaka vodo na tri dni s segreto vodo; spački navadno umrejo kljub negi. Od tretjega leta to dobro navado opustijo in otroci kakor odrasli se čistijo s toplo vodo in ognjem ožigajo umazanijo s telesa; to je redko dokler se kopeljejo v hladni vodi; po letu; vendar se otroci ne dajo umazani. Mati doji otroka nekaj let, tudi ko otrok že je drugo hrano, ki pa je težko prebavljiva; če mati nima mleka, otrok pač umre, kajti dojil ne poznajo. Če štiri — ali petletni otroci hodijo na potovanja, jih, ki so zelo počasi, pač; mlače nosijo na rokah; pri potovanju pa na prsih. Če otroci ne bodo, brez stroge vaje, dokler z nekako osmišlino do devetimi leti ne pomagajo pri življenjskih pravih družini. Z osmišlino leti dobi otrok tudi vpo pograd. Zanimivo je, da Jumbri vedo za fiziološko očetovstvo, trdi Bernatzki; to je moč oče, ker gre za tako majhno, strogo monogamno družino. Vsejuje, da bi ne bilo več kot ena žena, četudi se med njimi ali na da, bi

grešnika (tudi moškega) zli duhovi začarali in živali. Iniciacije* ne poznajo. Mladenci si vzamejo ženo, ko so stari 16 do 18 let, dekleta pa se poročijo, ko xsc prsi polnece. Posebnih poročni obredov ni; ženin mora dati tistu nekaj korenin rotanga, medu ali voska. Mlada žena preide v možovo družino oziroma skupino. Seznajna so slučajno na pohodih. Poroke se že od nekdaj sklepajo od februarja do aprila, ko je največ hramov. Je. Jumbri so strogo endogamni v okviru vsega malostevilnega plemena, vendar seveda eksogamni: po skupinah; prepovedani so zakoni med bratovi in sestri, stricem in nečakinjo, teto in nečakom in (z izjemami) med bratranec in sestrično, poroča Bernatzik. Ali jih je spričo težkega sporazumevanja z njimi potsem prav razumel? Te omejitve so take, kakor jih predpisuje Codex canonicus, za katere sicer ve Bernatzik, toda najbrž ne vedo Jumbri. Drugih omejitev ni. Spola sta v vsem enakopravna, le ločitve ne more svetoiti žena; če pa ji mož umre, se vrne k svoji skupini in se lahko znova poroči.

Družina, patriklokalna. Skupina je sveltika, družnava (klan), ki šteje redkokdaj 10 do 12 duš, navadno pa se deli na dve glavne majhne družine. Vsak je tako pridobivalec hrane (zajle, vsaka tečajna majhna družina si naredi svoj klan, tudi če je v skupini; navadno pa sploh potuje družina sama zase). Voda skupine je razpršena, ki se odlikuje po svojih sposobnostih in starosti, toda praktično živita nobene oblasti. Kdor se njezgovim vodam pridruži, ni stria, lahko gre svojo pot, vendar se to baje redkokdaj dogaja zaradi nevarnosti džungle. Za važne odločitve pa se posvetujejo vodje, vsi vsemi odraslimi člani obeh spolov. Toda v presnici dela vsakdo, kar sam hoče; prave organizacije torej ni, vendar pa se držijo v skupinah, kar je posameznik v džungli neobojen. Plemenitih znamenj tatauacije, kultov, starostnih razredov ali tajnih zvez itd. ni.

Posameznik nima pravice do zemlje, pač pa ima vsaka skupina, kakor že omenjeno, svoje pravice. Čeprav je vsaka skupina, ki jo sestavlja področje nomadiziranja, v tem področju je vsaka skupina last. Zira skupina mora za vstop ali prehod dobiti dovoljenje, vendar se dovoljenje nikoli ne odreče, če nima s seboj bolnika. Oseba na last so na primer nož, pipa, glasilno, orodje za skovanje (novol), sulica (novol), vžigalna priprava in oblačilo (novol). Zivila si vedno delijo. Oseba lastnina se ne podeduje, ker jo pustijo pri življenju. Zločinov, razen majhnih tatvin in kraji, ni. Če kdo dvema deloma ali celotno ali delno, ne poznajo; kazen za tatvo doletijo. Če so nam oskodovalci v obliki poravnave; najhujša kazen je, če mora kdo poravnati tatvino z vžigalnikom. Če pa se zločincev v gozdu kaj pripete, imajo to za sodbó užaljenih duhov. Tisti, ki ne počnejo pokoriti, morajo zapustiti skupino in iti samostarsko, vendar se tem vsakdo raje izogni. Če kdo tega telesno poškoduje, mora storilec za poškodovane skupeti, dolžni se ozdravi, lahko tudi vse življenje, če poškodovalec vztraja pohabljeno in poškodovanec se šteje za člana storilčeve družine.

Od umetnosti poznajo le improvizirano petje na ples, toda ne obrednega plesa, ter nekaj glasbenih. Dvocevnno pišalca, primitivne ksilofone na tri lestvice ter bambusovo kitaro; glasbila uporabljajo le za zabavo, ne pa v obredne namene. O dravniški pomoči nimajo ni najmanjših pojmov, zlozi kosti so lahko smrtni. Edina zdravila v zdravilstvu in ogenj — bolnika polagajo k ognju, da vdirajo v svetlo, odpro rano trosijo pepel. Ne poznajo pa nobenih zdravilnih zelišč, nič protitruupov proti kajemu piku, skratka proti bozurnim so tako nebojliji kakor menda nobeno drugo prirodno ljudstvo.

* sprejem v določeno starostno skupino

razdelitve razen dneva in noči ne poznajo. V besednjem zakladu ni abstraktnega izraza za »brat« in »sestra«, razen pa je konkretni za »starejša in mlajša brata« (sestra) in »brat« (sestra) za »družina«, »tjuteja«, »stareca«, »poglavar«, »pratelj« (enako dober človek), »svoznika« (enako slab človek). Sploh je besedni zaklad zelo »skromen«, imajo pa mnogo vzklikov za sporazumevanje. Bernatzki navaja v slovarju okoli 200 izrazov; številni označuje za družinske člane in sorodniške stopnje; še od teh so nekatere izposojenke od sosednjih plemen (Meau, Lao). Izrečno manjkajo izrazi za pojme »senca«, »vmesne nebesne smeri« (n. pr. severozahod), »dežela, ravnina, ognjišče, studene, lončarstvo in, kar je s tem v zvezi, žuželke, skleda, za razno orodje (kakor silo, sekira, žulja, ali koplje, lok, ščit itd.)«, zeta, zdravilo, zdravnik, in, gals, lastnina, krivna oseba, desno, levo, za razne galske številke. Mislim, da je še posebno zanimivo to, kar manjka. Boja, vojne ne poznajo. Nihujha obramba je samo boj.

Mrtvaca položijo na nekak pograd na desno stran, kot skrčena, z desno roko pod ušesom, z levenco, ki stegnjeno na kolena. Svoji mrtvaca kratko obkrojuje, kokujejo, potem ga pokrijejo z listjem in ga nitijsko kolli več ne obiščejo; imetje mu pridenajo. Bočari pa jijo se mrtvica in duhov, ki ga obdajajo; sicer se ne se pa rajnega večkrat spominjajo — to je vse.

Vera je animistična. Dusa zapusti rajnega tri dni do štiri dni po smrti; če je bil slab človek, se dusa spremeni v tigra. Dusa je nesmrtna. Toda pri vprašanju je, pravi Bernatzik, ali je to originalna predstava Jumbrijev, ker najdemo take predstave tudi pri sosednih plemenih. Duse so sicer tudi nevidne, vendar predstavljajo v človeških podobi. Kakšega paražida: dobrih dus ne poznaajo, tudi vstajajo, ali navede, vendar.

[illegible]

Vsekakor je življenje Jumbrijev v džungli posebej poučno za razumevanje mnogih običajev in navad, ki jih je brez dvoma imel tudi naš prednik ledene dobe, vsaj v svojih začetkih. Da so se pa ljudje na tako nizki stopnji tehnike mogli ohraniti do današnjega časa, sta omogočila vsekakor le tropski pragozd in džungla, kjer so bili, unikajoč se vsem nevarnostim, v popolni izolaciji.

JOŽE ŠMIT:

SLUTNJA

ŠE BO VELIKO SONCA,
ŠE BO VELIKO ROŽ,
ŠE BO ŽIVLJENJE PELO
IN TUDI TI SE BOŠ,

A PEL BOŠ V TESNOBNIH URAH,
KO BOŠ SAM SEBE ISKAL
V GNEČI BREZCUTNIH ROBOTOV
IN SE NE BOŠ SPOZNAL.

(Iz zbirke »Trepetlika«, ki je — v risbi in opremi Jožeta Ciuhe — izšla pri Cankarjevi založbi v Ljubljani.)

* sprejem v določeno starostno skupino

AVSTRIJSKI PROBLEMI (IV.)

„NACIONALNA“ INDUSTRIJA

Sredi tovarniškega dvorišča stoji ogromen nov 150.000-kilovoltamperski transformator. Na njem tablica: »Jugoelektro Beograd. Petorica naših tehnikov pripravlja prevoz. Generalni direktor podržavljenega podjetja ELIN, ki vodi skupino tujih novinarjev po tovarniških prostorih v Weizu na Stajerskem, pove, da njegovo podjetje čisto dela za Jugoslavijo in ji prodaja celo licence. »Naše načelo je, odpirati in negovati trg prav tam, kjer so velike perspektive možnosti industrijskega razvoja in kjer bomo tudi v bodočnosti lahko prodajali...«

O problemih največjega avstrijskega elektroindustrijskega podjetja ELIN in drugih podržavljenih podjetij se pogovarjamo ves dan in zvečer sedemo za mizo z vsemi direktorji in z vrhovnim šefom celotnega avstrijskega podržavljenega sektorja, podkanceljerm Brunom Pittmannom. Kako preprečevati nasprotne nacionalizirane gospodarstva, kako skrbeti za produktivnost dela, kako se boriti s sedanjimi antikonzunkturnimi pojavi, kaj storiti, če se skupni trg ne ukroti: o vsem tem — kolikor je bilo v zvezi s podržavljenimi podjetji — je šla beseda.

Vse od leta 1949, ko je bil sprejet zakon o nacionalizaciji nekdanje nemške industrije, je podržavljeni sektor kamen splošne za privatne kapitalistične kroge, ki izvajajo svoj vpliv preko konservativne ljudske stranke na vlado. Ključna industrija je v državnih rokah: VOEST v Linzu, ena največjih jeklarn v Evropi, kot »dar mestu, v katerem se je spela« velika tovarna dukovnih gnojil, prav tako v Linzu, velik del naftnih polj in rafinerij, donavska plovnica; tovarne električnih naprav ELIN, Siemens-Halske in Siemens-Schuckert; skoraj vsi premovalniki; in

pitala, z »ljudskimi delnicami«, z zapiranjem nerentabilnih obratov in podobnimi ukrepi — zmanjšati in postopoma odstraniti »konfektivno bakterijo« v sistemu svobodnega gospodarstva. Čeprav so po načelu slovitve »avstrijskega propora« udeleženi pri vodstvu podržavljenih podjetij tudi ekspozenti ljudske stranke, je politična desnica z vso resnostjo skušala — in skuša — prikazati državni sektor kot torišče koncentracije socialističnih sil in kot izhodiščno točko bodočih revolucionarnih namenov. Da bi odprnili ta — povsem nezaželeni in nezaželeni — odij s podržavljenega sektorja, si socialisti zdaj vneto prizadevajo, da bi uvedli nov naziv — »nacionalna industrija«.

Drugo sredstvo, s katerim privatni kapital navaljuje Pittmannovo trdnjavo, je — posebno zdaj — mnogo bolj nevarno: očitki, da je podržavljen industrija počasna v produkciji, da je okorna glede prilagajanja zahtevam tržiska in da ji produktivnost dela prepočasno narasča. Produktivnost dela se je v podržavljeni industriji povečala po letu relativne stabilizacije 1956 samo za 19 odstotkov. To je ne samo daleč pod zahodnoevropskim povprečjem, temveč tudi pod povprečjem avstrijske privatne industrije, tudi če upoštevamo, da se je produkcija

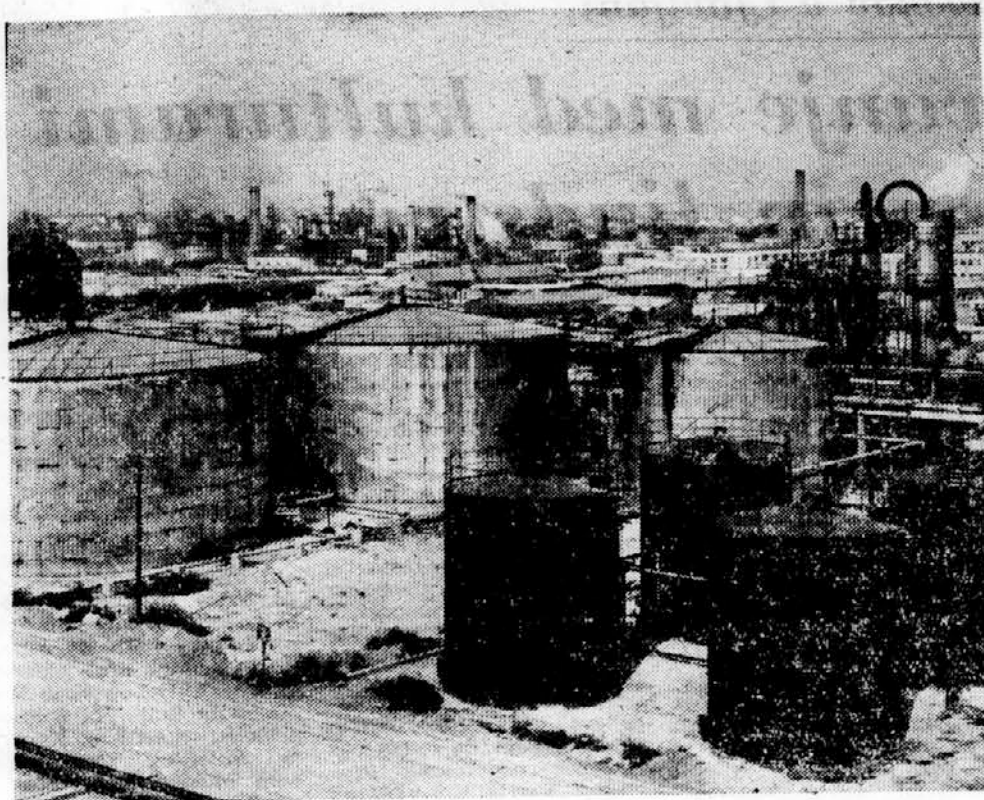
bi imelo več lastnega kapitala. Zdaj živi od posojil in plačuje ogromne zneske za obresti.

Očitki zveze industrijalcev torej niso brez osnove, čeprav je res, da so prav privatni kapitalisti najmanj poklicani za tako očitjanje. Podržavljena industrija je namreč v letih po vojni morala prispevati več kot 17 milijard šilingov za razvoj privatnih podjetij in je tako bistveno pomagala pri enakomernem gospodarskem razvoju vse dežele. Razen tega sta VOEST in Alpine-Montan dolga leta določali za notranji trg jeklu in železu nizke cene, nižje, kot so bile na svetovnem trgu, tako da je predelovalna industrija — ki je večinoma v privatnih rokah — lahko ceneje producirala in se uspešneje

borila proti inozemski konkurenci. Seveda sta se oba jeklarska kombinata odpovala velikim dobičkom, ki jima zdaj manjkajo.

Vse to navajajo šefi podržavljene industrije kot opravičilo, toda v zraku lebdi vprašanje: ali podržavljena industrija lahko obdrži funkcijo poravnalnega elementa, »gasilca«, v državi in v gospodarstvu, ki se ravna po zakonih kapitalizma? Vprašanje ostaja neodgovorjeno, toda očitno je, da bo podržavljena industrija v kapitalističnem sistemu morala zavreči prenekatero socialno načelo, če se bo v bodoče, ko bo prišel gospodarski val z Zahoda, lahko obdržala in nadalje uveljavila kot osnova nacionalnega gospodarstva Avstrije.

S. Fras

RAFINERIJA SCHWECHAT pri Dunaju, del avstrijske podržavljene industrije. Kapaciteta rafinerije je 2 milijona ton letno.

DEMOKRATIČNA REPUBLIKA NEMČIJA

NA DOSEDANJH KOLESNICAH

BERLIN, maja. — Celotno notranje politično življenje v DR Nemčiji je pod vtisom sklepov obeh zadnjih plenurnov centralnega komiteja Enotne socialistične partije. Prvi plenurn, ki je bil decembra meseca, je bil posvečen XXII. kongresu KP SZ in ekonomski krepitvi države. Na drugem plenurnu, marca letos pa so obravnavali državni gospodarski plan in nacionalni dokument »o zgodovinski vlogi DR Nemčije ter o bodočnosti Nemčije«.

Gradivo in sklepe obeh plenurnov so seveda potem obravnavali na volilnih sestankih in osnovnih partijskih organizacijah. Prav tako bodo vse to proučevali tudi na okrajnih in okoliških volilnih partijskih konferencah, ki se pravkar začnajo.

Tudi politično delo na vsi se ravna po teh navodilih. Partijske organizacije skušajo predvsem uveljaviti sklepe nedavnega kongresa kmetovalcev, ki je naglasil, da je nujno treba krepiti kolhoze s strokovnim kadrom ter političnimi aktivisti, katerih skupno prizadevanje naj bi

merah, ko so denarni skladi v primeri z blagovnimi dokaj večji.

NACIONALNI DOKUMENT IN XXII. KONGRES KP SZ

Gospodarsko krepitev DR Nemčije, kateri je sedaj posvečena celotna politična dejavnost, omenja tudi nacionalni dokument »o zgodovinski vlogi DR Nemčije in nemški prihodnosti«. Dokument praktično proučuje vsa država. Na partijskih sestankih in zborih državljanov proučujejo teze te poslanice besedo za besedo, poljsajajo, se zavezujejo in trdijo, da vsebuje dokument vsa po-

jasnila o perečih sedanjih in prihodnjih problemih. Pri vsem tem pa celo zahtevajo, da vsa posameznik pove, koliko in kako se je seznanil z vsebino te politične poslanice.

Proučevanje »nacionalnega dokumenta« je povsem zaposlilo ljudi, ki so kar nekajkrat pozabili na sklepe XIV. plenurnega CK Enotne socialistične partije, češ da je treba proučevati sklepe in gradivo XXII. kongresa KP SZ. Ko so na decembrskem plenurnu sprejeli ta sklep, so zlasti poudarili zgodovinsko vlogo tega kongresa, njegove sklepe pa razglasili za zakon, ki naj obvelja v prihodnjem političnem življenju DR Nem-

čije. Če sodimo po časopisu in partijskih publikacijah, je bil ta sklep vse, kar so doslej povedali o XXII. kongresu. Zakaj pozneje časopisi v DR Nemčiji in druge publikacije niso več obravnavali tega kongresa. Namesto tega so osnovne partijske organizacije vso svojo pozornost posvetile nacionalnemu dokumentu in tekoči gospodarski problematiki.

Uradni odgovor, da v DR Nemčiji nikdar ni bilo stalizma, niti kulta osebnosti, in da zato tudi sedaj ni nikakršne potrebe, da bi o tem razpravljali, je izločil iz političnega življenja to in še mnoga druga vprašanja.

Fadil Siljak

TRAKTORJI NA NOČNEM DELU. Nacionalni dokument stransko okrepitve kolhozov in povečanje pridelka za trg.

končno Alpine-Montan z rudnikom železa v Eisenerzu in jeklarnami in valjarnami na Stajerskem industrijskem bazenu. Četrtna celotne avstrijske produkcije odpade na podržavljeno podjetje in nekatere pango — železna ruda, lito železo, rjavi premog, jeklo, umetna gnojila, zemeljski plin, baker, svinec, cink — so absolutna domena državnega sektorja. Pri avstrijskem izvozu (v vrednosti 31 milijard šilingov = 1,2 milijarde dolarjev) je Pittmannovo ministrstvo udeleženo s 28,2 odstotka. Razporeditev izvoza po območjih je dokaj ugodna: na države Skupnega trga odpade 37,3 odstotka, na države vzhodne bloka 26,5 odstotka, na ostale države 36,2 odstotka. (ELIN se je še boljje orientiral: tretjino izvoza na Vzhod, tretjino v ostalo Evropo, tretjino pa v prekomorske države. Komentirajo podkanceljerm Pittmann: »Idealno, vzorno!«). Spričo tega velikega industrijskega bloka je zgradil še Hitler ga, potenciala, so privatni kapitalisti, združeni v močnejši Zvezi industrijalcev, že ves čas po vojni skušali na razne načine — z udeležbo tujega in domačega ka-

nafta zaradi posebnih varnostnih ukrepov zmanjšala v teh letih s 3 milijonov ton na manj kot 2 milijona in da gre torej nizki odstotek dviga produktivnosti deloma tudi na njen račun. Oviru za počasno rast produktivnosti je predvsem v velikanskem upravnem aparatu, ki ga ima podržavljeno gospodarstvo, ki jih privatnikom ni treba upoštevati. Tu gre predvsem za vprašanje polne zaposlitve delavstva v starih tovarnah, ki bi jih po navadah in zakonih kapitalističnega gospodarstva morali zapreti, ker niso rentabilne, v pogojih državnega lastništva pa jih morajo vzdrževati, torej subvencionirati, da se ne bi znašli pred še hušjim problemom, problemom brezposelnosti. Nadaljnja zavora je akutno pomanjkanje lastnega kapitala v podržavljenih podjetjih, ker morajo ves dobiček odvajati državi, za investicije pa od nje spet prejemati — danje pa je vedno hitrejša kot prejemanje. Generalni direktor ELIN je pred svojim šefom javno potožil, da bi se njegovo podjetje mnogo hitreje razvijalo, če

OSEMMESEČNA AKCIJA

Ekonomsko krepitev in stabilizacijo DR Nemčije so označili kot »predpogoj za zagotovitev miru in ureditve nacionalnega problema«. Zato je bila tej tezi posvečena celotna partijska aktivnost. Gre predvsem za to, da bi z dokaj večjim prizadevanjem in istimi zmogljivostmi, pri največjem izkoristitvi rezerv uresničili čimvečjo produktivnost. Položaj, v katerem se je že zdavnaj znašlo vzhodnonemško gospodarstvo, zlasti zaradi pomanjkanja delovne sile, predvsem strokovne, zahteva večjo angažiranost partijskih kadrov, ki naj bi s svojo politično dejavnostjo omenjeni problem kolikor je le mogoče omilili. Naloga komunistov se glasi zelo jedrnat: »V istem času in za isto plačo — večja proizvodnja.«

Resda se niso zbrali in ocenili osem mesečnih izkušenj, ki so jih s to akcijo pridobili na vseh področjih, vendar — le znova zahtevajo od ljudi, naj bi se še bolj prizadevali. Prav tako poudarjajo ob tem, da je treba uporabljati sodobnejšo tehniko in skrbno varčevati.

uredilo pereč problem s tega področja — povečati pridelek za trg. Doslej so poslali v kolhoze približno tisoč znanstvenikov, državnih in partijskih funkcionarjev, medtem ko se je pozivu partije odzvalo več kot deset tisoč mladincev. Ugotovili so namreč, da ne izrabljajo v zadostni meri znanja in izkušenj strokovnega kadra, to je agronomov in tehnikov. Prav tako niso poslali vseh odvečnih strokovnih moči iz državnega aparata v kmetijski proizvodnjo. Od 9,5 tisoč agronomov se jih je doslej zaposlilo v kmetijskih podjetjih le 3600, medtem ko je odšlo v kolhoze samo 1700 agronomov. Ker je v DR Nemčiji sedaj več kot 17.000 kolhozov, pomeni, da razpolaga komaj vsak deseti kolhoz z enim, po vojni šolanim strokovnjakom.

Razen politične agitacije ter uvajanja tehnike pa nikjer ne govore o tretjem elementu, ki ga tukajšnji ekonomski stimulirajočji prostokrat omenjajo, namreč o ekonomski stimulaciji proizvajalcev. Vzile temu niso pozabili tega činitelja. Zaposlili so ga z razlago, da ni mogoče zviševati plač v raz-

ŠPANIJA

STAVKE IN ARETACIJE V ZADNJIH LETIH

Stavke v Asturiji, Bilbao in San Sebastianu so samo zadnja manifestacija niza ljudskih protestnih manifestacij, ki spremljajo že petindvajset let Francovo diktaturo. Delavski boj je bil posebno intenziven v zadnjih treh letih, ko je bilo zlasti hudo tudi zatiranje. Navajamo kronološko najvažnejše etape:

1957, april — maj: stavka rudarjev v Asturiji. Sodeluje 30.000 delavcev, ki v glavnem ostanejo na dnu rudnikov. Policijska nasilno zatire stavko.

1958: stavke v Barceloni, Cordovi, Sevilii, Cadizu in Madridu z zahtevo, da bi dosegli sedemurni delavnik in zvišanje mezd.

1959: leto velikih stavk na podeželju. 200.000 dlnarjev in kmetov iz Andaluzije in Estremadure sodeluje spomladi tega leta v vsedravnih stavki ob obletnici Francovega upora. Stavka je izrazito politična in ji sledi na stotine aretacije.

1960, marec: 9000 kmetičkih delavcev stavka in manifestira v Sevilii. Maja stavka 12.000 kmetov v pokrajini Mercia. Oblasti zaradi tega razpustijo Združenje katoliških kmetov, ki je bilo po njihovi sodbi naklonjeno stavkovnemu gibanju.

1961, avgust: velika stavka delavcev, zaposlenih v plavžih San Gintia, drugih največjih plavžih v državi. V stavko stopi najprej 6000 delavcev, takoj pa jim sledi še 10.000 iz plavžev v Biscagii. Prebivalstvo okoliških mest podpira borbo s tem, da bojkotira vladni tisk in predstave.

1961, oktober — november: začne se stavka v železničarskih delavnicah v Beasainu v pokrajini Guipuzcoa. 3000 delavcev zapusti delo in istega dne sodeluje v veliki ljudski protifrancovski manifestaciji, ki jo skuša policija brez uspeha razbiti.

1962, februar: uspeh glavnih stavke študentov filozofske fakultete na univerzi v Madridu, ki so jo proglasili z zahtevo za osvoboditev petih aretiranih antifasističnih študentov.

Tri dni spopadov med policijo in študenti univerze v Barceloni. Študenti zahtevajo osvoboditev štirih njihovih tovaršev, ki so jih aretirali, ker so po zidovih univerze pisali gesla »Svoboda, demokracija in amnestija«. Posreduje minister za prosveto in obljubi osvoboditev aretiranih: po dveh tednih pa jih obsojijo na 7 let zapor.

Vojaske sodišče v Madridu obsodi na skupno kazen nad treh stoletih in pol zapor 48 madridskih antifasistov, obtoženih vojaškega upora in aretiranih med stavkami v Beasainu novembra 1961.

Izve se, in vlada tega ne demantira, da so 138 delavcev, aretiranih v Barceloni, med zaslišanjem tako strahotno mučili, da je bilo potrebno posredovanje zdravnikov. Šestdeset delavcev je bilo šest tednov v rokah »politično-socialne brigade, posebne oddelka civilne garde. Snatrago, da mnogi izmed njih ne bodo prišli živi iz zaporov.

(Po »El Puntos«)

OBRUD POLICIJSKE PATRULJE. Vsakdanja slika s španskimi ulic.

Sedem dni

Zaradi predmonsumske vročine je zavrela lara v nekaterih deželah jugovzhodne Azije. Indonezijski predsednik Sukarno je za las ušel smrti, nanj je streljal pristaš jantitnega muslimanskega gibanja Darul Islam, kar pomeni »Alahova armada«. To je bil od decembra 1957 že četrti poskus atentata na Sukarna ter drugi v letošnjem letu. Spet je vzplapolal ogenj starih sporov med Indijo in Pakistanom ter Indijo in Kitajsko. Pakistanci so se enkrat zahtevali od Varnostnega sveta, naj reši kašmirski problem, ki že štirinajst let zastruplja odnose na področju južno od Himalaje. Zapleteni kašmirski spor je postal še bolj zapleten in za Indijo še bolj neprijeten zategadelj, ker sta Pakistan in Kitajsko sklenili sporazum o razmejitvi med pakistanskim delom Kašmira in Tibetom. Indija si lasti — formalno — pravico nad vsem Kašmirom. Zato jo toliko bolj jezi omejitveni sporazum, ki potrjuje Kitajsko de jure priznanje pakistanske suverenosti nad delom spornega ozemlja. To je dolilo novega olja na ogenj indijsko-kitajske sovraštosti. Konec aprila je objavila Kitajska obirno sporočilo o vzrokih in poteku obmejnega spora z Indijo. Od takrat naprej se obmetavata sosedna azijska velika moč bolj pogosto s čedalje ostrejšimi notami, ki govorijo o obmejnih spopadih, agresivnosti nasprotnika, nevarnosti za oborožen konflikt in podobnem. Razkačni Nehru je celo odklonil razgovore o novem trgovinskem sporazumu z LR Kitajsko, Peking pa je poslal še eno protestno noto.

KULMINACIJA KRIZE OB MEKONGU

V Južnem Vietnamu je v največjem razmahu državljanska vojna, področju gornjega toka reke Mekong pa se je približala nevarnosti stroškega mednarodnega oboroženega konflikta. Tepeno vojsko Fumi Nosavana, ki je pobegnila po porazu v Nam Ta v Tajland, so prepeljala ameriška letala nazaj na laoska bojišča. Ko so videli demoraliziranost »protikomunistične čet Nosavana, so se ZDA odločile za drug korak. V soglasju z znano taktiko »ma silo naslonjenih pogajanje«, je poslal Washington v tajlandsko vodo VII. tihooceansko ladjeve, izkrcal v Tajlandu 5000 vojakov ter jih razvrstil na tajlandsko-laoski meji ob Mekongu.

Da bi dokazale svoje soglasje z ameriško demonstracijo sile, so objavile tudi nekatere druge članice SEATO pakta — Velika Britanija, Nova Zelandija, Avstralija — da bodo poslane vsaj simbolične vojske enote v Tajland. Vse to se je seveda zgodilo na »sproščen tajlandski vladi v načisto teritorialne integritete te miroljubne dežele, ki je pojasnil stvar predsednik Kennedy. V istem, ljubko-natnem tonu razlaga ameriško demonstracijo vse zahodno časopisje. »Pozabili« so razložiti samo eno malenkost: kako naj bi mali Laos s tremi milijoni prebivalcev — tudi če bi bil enoten, ne pa v plamenih državljanske vojne — ogrožal ozemeljske nedotakljivosti 22 milijonskega »miroljubnega« sosedu. Tajland je glavno oporišče v strateški zamisli SEATO pakta. Ni le slučajno Bangkok središče te blokove vojaške organizacije, Triumfolna desničarska diktatura se ni uspeła zatreti v Tajlandu vseh preratniških idej, se zela pa ne med prebivalstvom severno-zahodnih pokrajin ki je sorodno laoskim prebivalcem. Prodor enot Patet Lao do tajlandske meje je povečal nevarnost videolške okužbe Tajlanda. Eden izmed ciljev ameriške intervencije je onemogočiti vsako »smrečovitost«. Drugi namen je dvigniti moralo Nosavanove vojske, ki je v razsuli. Tretji cilj — prisiliti na neutralnega premiera Suvana Fuma ter njegovega levičarskega brata Sulavongga, da bi bila čimbolj vmešana v pogajanja z Bun Umom in Fumo Nosavanom, ki so — kot kaže — pred vrat.

Položaj ob Mekongu je sicer nepet, zdi se pa, da se ne bo sprevrgel v oboroženo neposredno intervencijo nasprotnih tujih velesil na laoskih tleh. Gre le bolj za demonstracijo sile kot pa za namero, da bi jo tudi zares uporabili. ZDA se zavedajo klavrnega položaja svoje ekspozituro, zato so hkrati s pestjo pokazale tudi pomirljivo obraz. Kennedy je še enkrat potrdil, da želi pogajanja vtrih princev ter neutralistično koalicijsko vlado v Laosu. Ne ostražja niti pri umiku čet Patet Lao na stare položaje, nglavno je obarovati mir vzdolž sedanje crte. K pomirljivosti je pripomogla tudi ostra reakcija Vzhoda, zlasti Kitajske. »Kitajski narod ne more ostati indiferenten«, je zagrozil »Zen Min Zi Bao«. Laoski premier Suvana Fuma se vrača iz Pariza v svojo deželo, da se enkrat poskusi doseči sporazum o prekinitev državljanske vojne ter sestavi koalicijske neutralne vlade. Rezultata si ne upamo prerokovati. Bun Um in Fumi Nosavan sta uspešno minirala dosedanje tri sporazume vtrih princev.

ZAHODNE DISONANCE

Kot je bilo pričakovati, sta Washington in Bonn politela, da bi zgradila razpoke, ki so se pojavile na zavestnem zaradi razločkov v menjenih pogajanjih s Sovjetsko zvezo o Berlinu. »Odnosi z Zahodno Nemčijo so se vrtni na stari tiri«, je zatrjeval Kennedy na zadnji tiskovni konferenci. »Mi smo izgubili brez ZDA, se je irkal na prsa Adenauerja o intervjuju hamsburškemu časopisu »Die Welt«. Bonnški kancler se je dve uri razgovarjal z ameriškim veleposlanikom. Polem so — kar sicer ni navada ob takih priložnostih — objavili uradno sporočilo, ki govori o »soglasju« glede vseh osnovnih točk. O nekaterih podrobnostih pa bodo še razpravljali. »Nesporazum med Nemčijo in ZDA ni bil samo vinar v kozarcu vode, da bi ga bilo mogoče pomiriti tako hitro. Zdi se, da bo minilo nekaj časa, preden bo spet vzmetela stara ljubezen med Adenauerjem in Kennedyjem. ZDA pa se je to pol se posebej mudilo. Da čimprej pomirijo nezadovoljnega starca v Bonnu. V zahodni aliansi se je namreč pogotila mnogo bolj nevarna, čeprav stara razpoka. Spregovoril je de Gaulle.

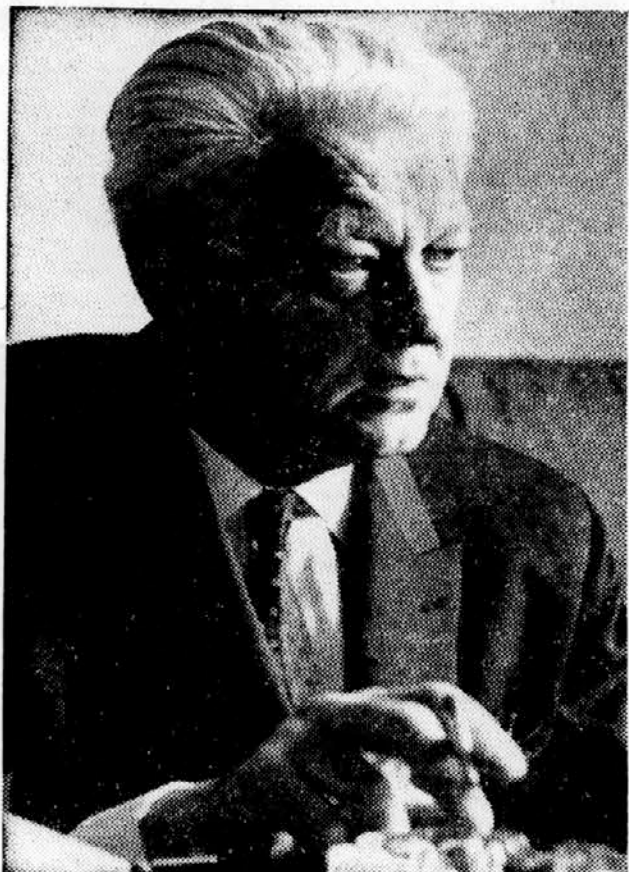
Francoski predsednik ni povedal na svoji skrbno pripravljani tiskovni konferenci nicesar takega, kar nismo že prej vedeli ali vsaj slutili. Zahodne zavestnike pa je razburil rezek, z ironijo bogato prepleten ton, s katerim je de Gaulle obračunal z nekaterimi glavnimi problemi zahodne zveze. »Francija mora biti sposobna sama sodelovati v svoji usodi, ne glede na to, kaj se uture zgoditi«, se glasi individualistični »serdce francoskega« velikega samotarja. De Gaulle muči med dvema jedrskima gigantoma manjvrednostni kompleks. Ko odklanja vsakršno popuščanje za »skupno zaveziško stvar«, napoveduje in zahteva lake vojaške in politične ukrepe, ki naj zagotove Franciji mesto »vtrjetje sile«. Vztraja pri reorganizaciji Atlantskega pakta ter pri nevidnosti francoski jedrski oborožitvi. Namignil je na pridržke, katere ima do ameriških hegemonističnih apetitov ter hladno preokoli vprašanje britanskega vstopa v Skupni trg. Poudaril je željo po okrepitvi osi Pariz—Bonn, kljub temu pa ni pokazal nikakršne pripravljenosti do popuščanja v svoji zamisli »o Evropi domovina« — škroki, rahli konfederaciji bodoče zahodnoevropske skupnosti.

De Gaullov monolog je vzbudil negotovanje v vseh prestolnicah zahodnega bloka. »Težak postaja dvogovor z de Gaulloom o Atlantski skupnosti in o vlogi posameznih držav v njej«, se je pritožilo Kennedy na tiskovni konferenci. »De Gaulle je naslikal karikaturu tiste bodoče Evrope, za katero se že tako dolgo borimo«, je razdružno vzključil belgijski minister Spaak na skupščini Evropskega sveta. Bonn je z zadovoljstvom sprejel na znanje de Gaullovo odklonitev pogajanj z Vzhodom o Berlinu, njegovo odločitev, da se jedrsko oboroži ter negativno stališče do ženevske razorožitvene konference. Upri pa se je generalovi zamisli o dodati Zahodni Evropi ter njeni povezavi z ZDA. »Če bo šel general predaleč, grozi nevarnost, da se bo NATO razcepilo, piše »Frankfurter Rundschau«. »Tako bo pristil Nemčijo, da izbira med Parizom in Washingtonom, bolj rečeno: da se odloči za Washington.« Angleska nesoglasja z de Gaullovim idejami so znana. Vendar pa Macmillan previdno molči. Bliza se 2. junij, danjem obiska britanskega premiera v Parizu, o katerem satija Macmillan kot o poti v Canosso. De Gaulle bo namreč tedaj naštel pogoje za britanski vstop v Skupni trg.

Zaradi de Gaullovih protintegracionističnih izjav je doživela prvo resno krizo komaj mesec dni stara vlada Pompidouja. Odstopilo je pet ministrov katoliškega Narodno republikanskega gibanja, kar pa ni v ničemer vmenirilo vzvišenega miru v degollovskih višinah. Vlado so rekonstruirali v dvanajstih urah.

Ameriški skladatelj Nikolaj Nabokov v Ljubljani

Za sporazumevanje med kulturami in ljudstvi sveta

SKLADATELJ NIKOLAJ NABOKOV Foto: Leon Dolinšek

Obisk ameriškega skladatelja ruskega porekla Nikolaja Nabokova (mimogrede: njegov bratranec je avtor slavnega romana »Lolita«), ki je tudi znan organizator

mednarodnih festivalov, mi je dal priložnost za pogovor o nekaterih problemih kulturnega življenja, ki so enako zanimivi v vseh delih. Skladatelj je mar-

kančna osebnost (rodil se je 1903 v Ljubljani, Bela Rusija, študiral na konservatorijih v Stuttgartu in Berlinu in na Sorboni. L. 1934 je odšel v ZDA, kjer se je naturaliziral. Znan je kot komponist baletov, simfonij, del, oratorijev, komornih skladb za klavir, opere »Raspustin« itd.) izžareva veliko življenjsko energijo, njegov interes je pa seveda predvsem posvečen glasbi kot najbolj mednarodni umetnosti.

Nikolaj Nabokov dovršeno govori vse glavne evropske jezike in je dober poznavalec tudi manjših jezikov.

»Zelo sem se začudil,« mi je dejal, »ko sem ob prihodu opazil, kako raznolika in različna je Jugoslavija, kljub temu, da je to ena država. Zdi se mi podobno, kakor da sem se vnovič vrnil v južno Rusijo. Vsi ljudje so izredno ljubljivi in gostoljubni. Naš ambasador mi je pred dvema dnevi na kosilu dejal prav tako, da je redko v življenju srečal tako gostoljubnost.«

»Koliko poznate naše glasbeno življenje?«

»Preden sem prišel v Jugoslavijo, sem poznal samo ljubljansko in zagrebško Opero, ki sta obe gostovali

v Parizu (Ljubljanska s Prokofjeva, Zagrebška z Gódnovim). V Parizu sem slišal tudi čudovito izvedbo Glinkovega Ivana Susanina z zborom in solisti, beograjske Opere in z dirigentom Igorjem Markevičem. Kakor vidite, sem doslej poznal le reproduktivne umetnike. Na povabilo Zvezde skladateljev Jugoslavije sem poslušal vašo glasbo na magnetofonskih posnetkih. Vidim, da so pri vas vse stilske tendence vzhoda in zahoda. Poslušal sem več srbskih skladateljev in občudoval koekzistenco stilov. Ugotovil sem, da je pri vas umetnost popolnoma svobodna. Pri RTV Ljubljana sem poslušal slovenske skladatelje, Osterca, Kogojca, Merkuja, Srebotnjaka, Ramovša in druge. Dobil sem vtis te širine in svobode kot pri srbskih ali hrvaških skladateljih.«

»Mednarodni glasbeni svet vas pozna tudi kot glasbenega publicista. Kaj sodite o novih stilih, smerih v glasbi?«

Po mojem mnenju gredo mladi ljudje, ki izhajajo iz dodekafonskega stila bodisi v Nemčiji, Franciji, Italiji ali na Japonskem zanimivemu razvoju naproti: ta razvoj ne bo običajni glasbenih kolektivov, temveč bo pomagal razviti stil prihodnosti. To je dialektično logična reakcija na prenasitenost tonalnih mas poznega romantizma. Vse to je povzročilo potrebo, da se ta prenasitenost umakne čim večji čistosti in preglednosti in da se dā zreduciranemu instrumentalu linearni, polifoni tok. Ugotavljam, da se danes postopa z zvokom mnogo previdneje kot v času Richarda Straussa ali mladega Stravinskega. Danes gledajo komponisti ton drugače kot prej: zanima jih ton na sebi in njegov odnos do tega, kar povzroča zvok. Tako nastaja določena nova estetika, ki jo v muzikalni strukturi zanima posebej vprašanje odnosa tona, ki obstaja, in tona, ki bo šele nastal. Nedvomno je tudi zanimivo, da pri skladateljih kot sta Stockhausen, Boulez in drugi, molk (pavza) nekaj pomeni, in sicer ne le določeno časovno razmerje, ampak tudi vsebinsko vrednoto. V tem smislu bo ta šola, ki izhaja iz Weberna, imela še velik pomen v prihodnosti, zlasti v interpretaciji kvalitete in intenzitete tona in njegovega razmerja nasproti časovnim razporedom, v katerih ton kot muzikalni pojav ni prisoten.«

»Sami vendar ne pišete v tem načinu?«

»Res, toda prosto po Voltaireu naj rečem, da se bom boril, da bodo drugi imeli pravico tako pisati. Najnevarnejše za življenje umetnosti in za umetnost sploh je, če se hoče določena estetika dogmatizirati. Opozorim naj vas na članek Ilje Ehrenburga v zadnji številki Novega sveta, kjer pravi, da je slab izraz »umetnost za množico«. Vsako umetnost v začetku zelo redki razumejo. Če bi jo takoj vsi razumeli, potem je redko primer, da bi imela takšna umetnost trajno vrednost. To pravim zato, ker hočem skoraj povsod na svetu vsiliti neko oficalno estetiko. Čudim se, da v slikarstvu brez težav prodre nove tendence, v glasbi pa hočejo, da živimo v preteklosti. Jaz kot skladatelj in organizator festivalov stremim k novemu.

Zarko Božić

Novi roman Konstantina Simonova

O Stalinu in sovjetskih generalih

OD NAŠEGA DOPIŠNIKA

Moskva, maja. — Konstantin Simonov je napisal nov roman o veliki domovinski vojni, s katerim nadaljuje z bralcem razburljiv razgovor, ki ga je začel z romanom »Živi in mrtvi«. Oba romana skušata prikazati široko, resnično panoramo ne le nekaterih osebnih doživljanj sovjetskih vojakov in oficirjev, marveč tudi objektivno sliko konkretnih dogodkov in operacij na velikem odru vojne. Rdeča nit romana sta boj proti »kultu osebnosti« in dvom v Stalinovo genialnost kot vojskovodje.

V poglavju, ki ga je pričel čitatelj »Izvestija«, bomo nenavadno ostro občutilo nekoga generala iz vrhovnega staba oboroženih sil ZSSR, ki je delal skupaj s Stalinom, da so bile številne žrtve v zadnjem obdobju bojev za Stalingrad, v obdobju zadnjih juritev na položaje von Paulusa, nepotrebne in zaman, da so bile zelo drago plačane muhavost Stalinovega samoljublja, ki je hotel čimprej osvoboditi mesto, imenovano po njem! Kajti avtor trdi v romanu, da je bilo treba, če so se hoteli ogniti hudim izgubam in bolj uspeti na drugih bojiščih, preprosto čakati, da bi se izstradani Nemci sami predali.

Kompozicija celotnega poglavja sestoji iz dialoga in notranjih monologov med komandantom divizije Serpilovom in Ivanom Aleksejevičem. Serpilov je bil nadarjen oficir Rdeče armade, neoporečne preteklosti. V revoluciji se je bojeval pri Caricinu. Nato je prišla akademija, vzdajše kulta osebnosti in Kolima, kraj za polarnim vzporednikom, kamor so ga izgnali. Neposredno pred začetkom vojne so ga poslali na bojišče. Ivan Aleksejevič, njegov predvojni tovariš iz bojev pri Caricinu in iz akademije, je imel mitrsko usodo. Ko je končal akademijo, se je zaposlil v generalnem štabu. Pravzaprav je prav on rešil Serpilova. Pri prvem srečanju s Stalinom je namreč omenil svojega prijatelja. Stalin se ga je spomnil, vzdignil telefonsko slušalko in Serpilov je bil svoboden...

»Vsekakor je bilo nekaj ponižujočega v tem, da je bila moja rešitev povsem odvisna od bežnega spomina nekoga, ki se me prav tako ne bi utegnil spomniti, od treh, starih besed po telefonu...«

S tem Serpilovim razmišljanjem se začne mučen, na pol iskren razgovor med njim in Ivanom Aleksejevičem.

vičem med dolgo pričakovanim srečanjem januarja 1943 v Moskvi. Razmišljanja, spomini na skupnega prijatelja Grinjo, ki ga Stalin zaradi nečesa ni trpel in ki si ga Ivan Aleksejevič ni upal omeniti, prebujanje vesti in iskanje krivice za to, ker so »od zgoraj pahnili vso fronto v past in ukazali, da posledice ne smejo imeti za katastrofo...«

V razgovoru načeta tudi vprašanje, zakaj je Stalin — ki »še zlasti nima rad kritike in samokritike« — dovolil dramo »Front« in ukazal, naj jo priobčijo v »Pravdi« (Junaka drame sta general Gorlov in Ognjev: prvi je orisan skoraj kot izjadalca, vsekakor pa kot nevednež, ki tira v neizbežno smrt na tisoče ljudi, medtem ko je drugi resnični, pravi vojskovodja). Stalin je stori to, da bi dokazal, da so za vse, kar se je zgodilo leta 1941, »krivi Gorlovi in njih razen njih«. Zato morajo odgovorjati. »Toda«, nadaljuje Ivan Aleksejevič, »od kod so prišli Gorlovi? Kako so se polastili poveljstva na bojiščih? Ali so jih zbrali na množičnih sestankih, ka-li?«

Nato sledi razpravljanje o nepotrebnih žrtvah pri Stalingradu in pojasnilo Ivana Aleksejeviča, zakaj »se mu majoje tla pod nogami.«

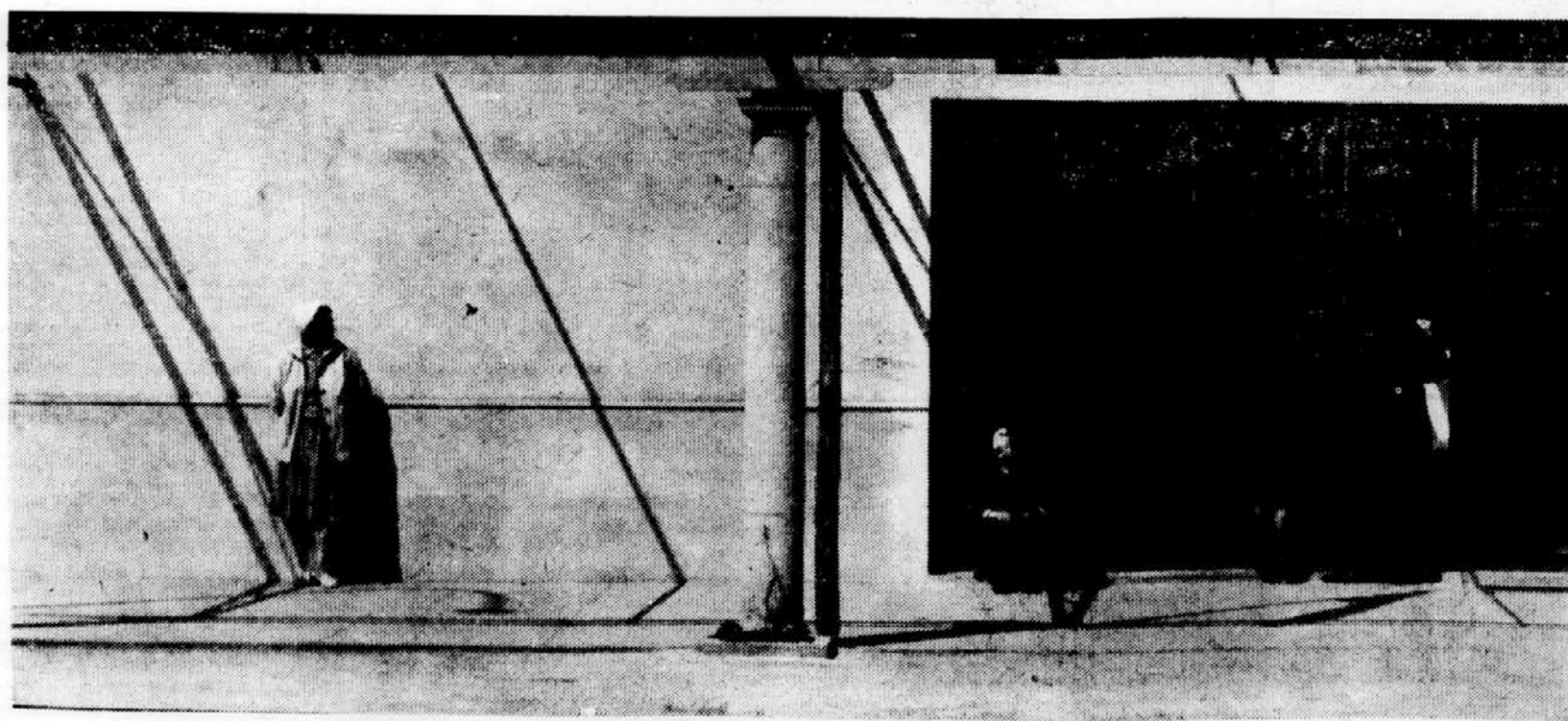
»Nisem imel moči, da bi iztisnil iz sebe kesanje zaradi svojih predlogov, niti da bi se navdušil za tiste, ki so jih sprejeli namesto mojih.«

»Da, Stalin je Stalin, in čeprav veš o njem celo ti-

sto... kar ne smeš nikomur zaupati... Zastraun njegove veličine se je v začetku vojne nalomilo nekaj v duši, potem pa se znova utrdilo. In da je strašen? Ti veš to bolje od drugih. Vsakokrat ko mu poročas, veš, da ne bo trenil, pa naj se zgodi karkoli... In — kje se neha volja ter začne nedosežna trma, ki stene včasih desetstose življenj in cele grmade zgubljene tehnike — tudi ne moreš zmeraj in povsod razumeti...«

»Ikarati pa je avtoriteta njegovega imena velikanstva. Ves narod že obupuje, ime pa je povsod eno samo: Stalin. Če bi lahko pri vsem tem mislil o njem tako, kot mislijo drugi, zavedajoč se le, da je — velik, ne da bi vedeli, kar je bolje ne vedeti... Kaj torej storiti? Vojakovati se, opravljati svoje delo, če si komunist in vojak?«

Tako se konča ta nenavadni dialog, poln dvomov in genialnost človeka, ki je napravil svojo osebo za malika. Prvič v sovjetski literaturi se srečamo s takimi stranimi, razmišljanji in kompleksni problemom v snovnem okviru velike domovinske vojne — ki ostro kritizira Stalina, Zarkova in nekatere druge maršale in generale zaradi napak v prvem obdobju vojne, zaradi ravnodušnosti do človeških žrtv in podobnega — učinkuje novi roman Simonova sveže in sili k razmišljanju že zategadelj, ker realneje prikazuje dogodke in slika junake — v nasprotju z mnogimi dosedanjimi deli tega žanra, polnimi patosa, gole fantazije in tu pa tam cele odkritih malicnih zgodovinskih dejstev.

GRAFIKA MAJSKEGA SONCA

Poslikane panjske končnice

Drugi zvezek zbirke Likovni zvezki založbe Mladinske knjige je posvečen enemu najbolj prijetnih in zanimivih področij, na katerih se je izživljala likovna dejavnost slovenskega prestopa človeka, poslikane panjske končnice.

Francis Novšak

Avtor drobnega dela Gozdar Makarovič je na podlagi številnega gradiva, zbrane v nekaterih muzejih, prišel do nekaterih zanimivih zaključkov. Pri iskanju korenin te svoje, skoraj samo na naše ozemlje omejene ljudske umetnostne dejavnosti je ugotovil več izvorov. Predvsem izredno razviti dekorativni del našega človeka, ki si je od XVII. stoletja do komaj pretekle dobe po-

slikaval nekatere zunanje stene svojih hiš, pohištvo, krasil dom s slikami na steklo. Po drugi strani pa poseben odnos do čebelarjenja in s tem do malih »marinuh«, ki se je razvil v XVIII. stoletju, brez dvoma zaradi koristi, ki jih je takratnemu čebelarstvu prineslo visoko razvito čebelarstvo. Raven izobrazbe je bila po avtorju tretji razlog, da so si naši kmetje ustvarili v precejšnji čebelnjakov lastno umetniško galerijo slik, ki je povzela v svoji motiviki različne širše ali ožje aktualne dogodke in tako razvila vlogo nekakšnega vaškega stencasa. Od razlozov praktične vrednosti pa se mi zdi, da bi bil najpomembnejši pač ta, da so si

s pomočjo poslikavanja kmetje laže zapomnili panje.

Pri obravnavanju tako imenovanega stila slikarstva panjskih končnic ugotavlja avtor tri silne grupe končnic, ki so nastale pod vplivom baročnega slikarstva, nekakšne baročne skice; skupino, ki je prevzela vzore iz prve skupine sablonizirala; in tretjo, samostojno kmetično in čebelarstvo skupino, ki je, kot kaže, tudi »stilsno« samostojna. Avtorjeva nadaljnja analiza tega slikarstva temelji po večini na prepranih vidnih onih in normah opredeljevanja, kot jih poznamo iz čunega programa umetnostno zgodovinskega seminarja izpred nekaj let. Te norme pa se

veda v gradivu, ki je daleč od izbranih vzorov reprezentativnega zahodnoevropskega slikarstva, v veliki meri odvečalo in tako si kljub obširnemu opisu in naštetju umetnostnih motivov ne moremo priti povsem na jasno, kaj je bistvo in kakšen je umetniški pomen tega svojevrstnega slikarstva pri nas. Gre pač za likovno umetnost, likovna dejavnost, ki spada v mnogih primerih že v tako imenovan krog naivne umetnosti. Brez dvoma vladajo tu drugačne zakonitosti kot pri delih solanih, zavestno v umetnostni proces vključenih slikarjev istega časa. Gotovo bi bila, poleg temeljitije analize etnografskega gradiva, zlasti pa pisanih in drugih virov — če obstajajo — potrebna predvsem poglobljena zgodovinsko etnološka študija izvorov ljudske umetnosti in dejavnosti solah — in šele potem bi lahko uspešno iskali povezavo s tem, v danem okviru morja ne tako specifičnim umetnostnim izrazom, kot se kaže v polju panjskih končnic.

Z vsemi temi pomanjkljivostmi ostaja knjižica o slovenskih slikanih panjskih končnicah samo prijetno kramljanje in zanimiv izbor reprodukcij z naivnimi komentarji, kot bi se hotele po svoji razumljivosti približati ravni dojemalca ljudi, ki so ustvarili dela — podlago in snov te knjižice.

J. Mesesnel

MALI KULTURNI IZBOR

Slovenska literatura v Bolgariji

Največja bolgarska založba »Narodna kultura« v Sofiji je razglasila za letošnji prvi maj svoj perspektivni založniški načrt. Izšel je kot prilog listu »Literaturni novine«. Iz tega osnutka vidimo, da se je ta osrednja državna založba odločila za sistematično izdajanje svetovne književnosti in tudi prevodov iz manj znanih, doslej zanemarnjanih literatur, kakor so arabska, indijska in druge. Perspektivni načrt sofijske založbe upošteva seveda tudi dela grške in rimske antike, obsega posebno velik izbor iz ruske literature in iz književnosti sovjetskih narodov, razumljivo pa je tudi, da so dobro zastopane socialistične dežele. Iz jugoslovanskih literatur navaja načrt 27 knjig in sicer 11 iz srbske, 7 iz hrvaške in 9 iz slovenske književnosti. Točše tega izbora, pri katerem je zlasti za slovensko literaturo sodeloval naš prizadeveni prijatelj Dimitrij Pantelev, je v klasiki.

Tako navaja iz naše književnosti naslednja dela: France Prešeren, Izbrane pesmi; Anton Asker, Izbrane pesmi; Oton Zupančič, Izbor poezije; Antologija slovenskih pesnikov; Fran Levstik, Martin Krpan; Josip Jurčič, Deseti brat; Ivan Cankar, Izbrane novele; Slovenski novelisti — izbor proze Fr. Bevka, Prežihovega Voranca, Juša Kozarke, Antona Ingolčca, Miška

Kranjca, Cirila Kosmača in Ivana Potrca. Kot deveto knjigo navaja načrt roman Franceta Bevka »Kaplan Martin Cedernica«.

Podobno sta upoštevani tudi srbska in hrvaška književnost: poleg nekaterih obilnih imen sta iz obeh literatur napovedani tudi antologiji poezije in večji izbori novelistov. Program sofijske založbe pa ne upošteva makedonske književnosti.

Kaj berejo francoski delavci

Pariški mesečnik tednik »l'Express« je nedavno privzel zanimivo anketo med delavci največje pariske tovarne avtomobilov Renault o tem, koliko in kaj berejo delavci podjetja, ki zaposluje 35.000 oseb.

V tovarniški knjižnici je

Tolstoj, Dostojevski in Cehov, iz francoske klasike pa berejo največ Balzac, Hugo (kapitla le romane) in Anatola Francea. Na vprašanje, ali berejo Saganovo in podobne romane, je odgovoril neki sicer zelo načitani delavec: »Kaj pa naj nas mika pri Saganovi? Niti romani so nejasni in nas ne morejo zanimati.« Tudi Sartre je pretežak, saj piše o problemih, ki se ne tičejo delavstva. Njegovi filozofski spisi, snikakor ne prispevajo k temu, da bi se čutili srečnejši.

Veliko bolj sejo delavci po spisih Marxa, Engelsa in Lenina. Med Renaultovim delavstvom je začela zelo popularna J. J. Rousseau, posebej njegov »Contrat social«. Kdor si hoče izposoditi ta spis, mora nekaj tednov čakati nanj, toliko krožijo izročila med bralci. Detektivske romane bere le malo. Med delavske bestsellere sodijo knjige: Anna Seghers »Sedmi križ«, Merle »Smrt je moja obrta«, Puškin »Reportaža izpod izročila« in še nekatere. Med priljubljenimi pisatelji spadata tudi András Mauris in Elsa Triolet.

Neki kvalificirani delavec je izjavil dopisniku »l'Express«: »Nimamo na voljo dosti časa, potemtakem moramo brati samo dobre knjige.«

B.

Radio in šolski pouk na Nizozemskem

Pomemben odsek v nizozemskem radijskem programu je odmerjen oddajam za šole. Na podlagi strokovnih

in vzgojnih izkušenj vse bolj uporabljajo radio kot pomagalo pri šolskem pouku.

Prve radijske ure na Nizo-

Neill de Bock-Luiting

Češkoslovaške državne nagrade

Pred dnevi je češkoslovaški predsednik podelil državne nagrade za literaturo in umetnost. Te nagrade se imenujejo po Klementu Gottwaldu. Med letošnjimi nagradenci je na prvem mestu slovaški pripovednik Vladimir Mináč, ki je bil nagrajen za trilogijo »Dolgi čas čakanja«, »Živi in mrtvi«, »Zvonovi zvone ob dnevu«. Mináč je prejel drugo državno nagrado; s prvo je bila pred leti nagrajena njegova zbirka povesti »Na njeje«. Priznava nagrada trilogija obratnega dogodka in razpoloženja pred slovaško ljudsko vstajo in med njo, se-

ga pa tudi v leta po osvoboditvi. V okviru tega revolucionarnega gibanja pa priznava nagrade, ki ji sam pripada. »Literaturni novine« pišejo v zvezi s to slovaško trilogijo, da je Mináč prvi pokazal ambicijo in pogum za oris tega dramatičnega obdobja v njegovi celotnosti, ne da bi ga razdrobil v krajše napete zgodbe o junastvu teh in strahopetnosti onih. Ne daje zgolj orisa dobe, temveč si prizadeva, da bi jo ovrnil v izvir iz nje spoznanje o človeku in njegovem zamotnem iskanju življenjskih in

političnih gotovosti. Sprito tega sklepa praksi tehnik, da Mináčeva trilogija sodi med vrhunske stvaritve češkoslovaške socialistične doba državne nagrada samo potrjuje sloves tega pomembnega pripovednika. Mináč je postal v zadnjih letih zelo znan, če sodimo po kritikah in študijah, ki so izhajale o njem o njegovem delu v čeških in slovaških revijah. Med drugimi nagradenci so skladatelj Jan Hanuš, slikar in ilustrator Josef Brož in več gledališčnikov iz Prage in Bratislave.

B. B.

Foto: Leon Dolinšek

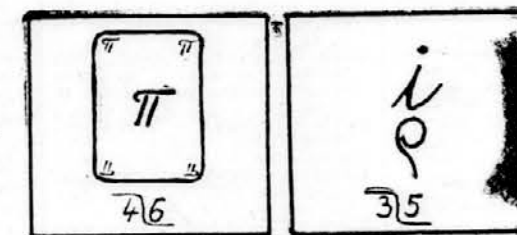
NAGRADNI REBUS

Za pravilno rešitev rebusa razpisujemo 12 nagrad:

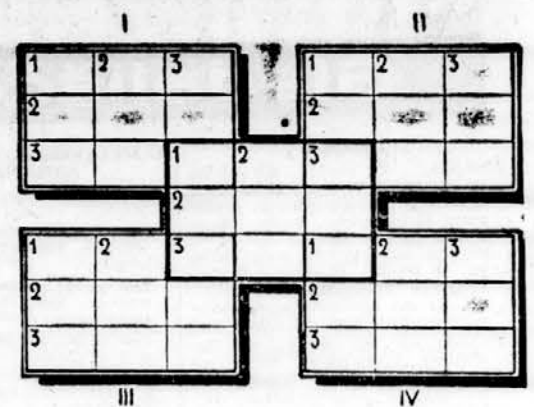
1. nagrada: 3000 din
2. nagrada: 2000 din
3. do 12. nagrada: po 1000 din

Izstrižek z rebusom in rešitvijo v okvirčku pošljite na naslov: Uredništvo »Delo«, Ljubljana, Tomšičeva 3, pošti predal 29. Rešitev je lahko priljubljen na dopisnici, če pa bo v pismu, napišite na ovitek NAGRADNI REBUS. Rešitvi ne prilagajate drugih dopisov ali obvestil. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do petka, 25. maja opoldne.

Reševalci iz Ljubljane lahko vržejo rešitve v nabiralnik nagradnih ugank »Delo« in »Tovariša« v veži poslopja v Tomšičevi ulici 3.

Zemljepisna rebusa
(Dve evropski gorstvi)

Povezani zlogovni magični liki

V vseh kvadratih vodoravno in navpično:
Prvi kvadrat: 1. sovjetski zunanji minister (Andrej), 2. svetovljansko letovišče na Floridi, 3. pooblaščenec, poverjenik.

Drugi kvadrat: 1. veliki industrijski objekt, 2. glavno mesto vzhodnoevropske države, 3. sega, običaj.

Tretji kvadrat: 1. prizorišče vsakoletnega filmskega festivala v Puli, 2. znana Gogoljeva ija, 3. vidnost, jasnost.

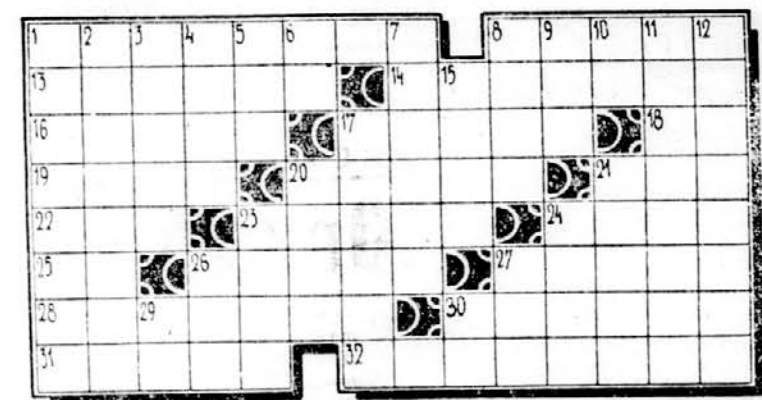
Četrti kvadrat: 1. spodnji ustroj motornega vozila, 2. zvočna alarmanova naprava, 3. češki skladatelj nacionalne smeri (opera »Jenufa«).

Srednji kvadrat: 1. konzervirana morska riba v olju, 2. bolniška hrana, 3. rusko žensko ime (oseba iz Tolstojevskega romana »Vojna in mir«).

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. doktor, 8-veliki železni kavelj, ki ga pri pristanku spustijo ladje v morje, 13. najvišja gora v Turčiji, 14. enigmat, 16. vzhemljenost, 17. neprijeten duh, 18. kemični znak za cink, 19. pot, 20. najsvetlejša zvezda v ozvezdju Orla, 21. oddelek rimske konjenice, 22. električno nabit delec atoma, 23. ime popularne ameriške pisateljice Buckrove, 24. trda kovina za zaslitno prevleko, 25. različna soglasnika, 26. vstopnica, 27. rastoče pristanišče na ustju Neretve, 28. znan ruski slova-

juhi Franciji, 6. začetnici nasega slavnega izumitelja, 7. povrtnina, ki jo vlagamo v kis, 8. reka, ki teče skozi Posarje, 9. veletok v Pakistanu, 10. avtomobilska oznaka Danske, 11. razlika, diferenca, 12. okrasek, 15. muren, črček, 17. italška naprava, 20. tovarna barvil v Celju, 21. zdravilišče za tuberkulozne v švicarskem kantonu Graubünden, 23. pritok Savinje, 24. halogena kemična prvina, zelo strupen duševni plin, 26. nemadna smrt, 27. namizno pregrinjalo, 29. avtomobilska oznaka okraja Sremska Mitro-

nožil iz prejšnjega stoletja (Ivan Sergejevič), 30. mlada slovenska filmska igralka (Irena), 31. vzvišeno nakladališče za železniške vagonce, 32. izveček, sok.

NAVPIČNO: 1. otok pred vzhodnoafriško obalo, 2. zelo trda palica, 3. ime nekdanje zelo popularne filmske igralka Novarar, 4. verski reformator v starem veku, 5. departma v

REŠITEV UGANK IZ PREJŠNJE NEDELJSKE STEVILKE

Križanka. Voda: 1. Aristid, 8. Kova, 15. Voltaire, 15. Lunk, 16. Azat, 17. Egnile, Zola, 18. Apat, 19. Lion, 20. dvor, 22. Iris, 23. Inn, 24. Leopardi, 25. Te, 27. Man, 28. Rio, 29. PD, 31. Makarios, 34. Ila, 35. Amor, 37. ring, 38. bron, 39. narek, 41. ad, 42. Reims, 43. Naser, 44. Ikalnik, 46. arest, 47. Joliana.

Nagradna satovnica: 1. Andora, 2. Oliver, 3. vandal, 4. karbol, 5. brezno, 6. zlatar, 7. klokan, 8. konor, 9. drahina.

ŠTEVILČNICA

Misel:
8 2 3 15 9 — 17 3 — 13 9 13 5 2 — 5 4 6 3 13 9 — 1 5 —
10 3 2 12 — 4 5 6 17 — 13 5 — 13 7 5 — 5 7 3 4 3 6 12 —
10 9 11 17 — 10 14 — 1 2 12 8 16 5 17 9.

Ključ:
1 2 3 4 5 6 7 — kraj s tekstilno industrijo v Spodnji Savinjski dolini.
8 6 9 10 11 12 13 — klobuk za poletno vročino,
14 15 16 17 18 19 — vzgojitelj v osnovni šoli.

Nagrade za prejšnjo nedeljo

Za nagradno satovnico je prišlo do razpisane roka 1562 rešitev. Zreb je prisodil nagrade naslednjim:

1. nagrada (3000 din): Ksenija Marčič, Ljubljana, Rozmanova 7
2. nagrada (2000 din): Tatjana Pajnič, »Auto«, Kočevje

Deset nagrad po 1000 din prejmejo:

Janez Benkovič, Kamnik, Novi trg 37
Maša Kosem, Ljubljana, Zimkova 8
Rut Petrič, Ljubljana-Sentvid, Vižmarje 147
Ciril Lavrič, Rateče-Planica, Obmejni blok
Slavka Mohar, Dol. Logatec, Martinj hrib 26
Betka Kosiša, Ljubljana, Postojnska 8
Ksenija Škerbic, Ljubljana, Bezenkova 22
Heda Pucelj, Kočevje, gimnazija
Fani Pavlin, Ljubljana, Krimska 10
Joža Kusar, Ljubljana, Svabičeva 15

ko dva čevlja od njega in ga sploh ne sliši.

Phil ju je pozorno opazoval. Iz grla mu je prišel javkajoč zvok. Bemis si je obliznil ustnice. Resno je pokimal Philu.

»Pojdimo,« je rekel. »Mislim, da je čas, da se odpravimo k lovskemu čuvaju.«

»In če se je tam, potem ne more premeriti več kot štiri sto yardov na uro... Če ni seveda zašel v tiste soteske in grupe, polne visokih pečin, dreves in grmovja, ki ga je toliko, da ne vidiš daleč predse, največkrat pa niti neba...«

»Ali naj se odpravimo?«

»In če se je poškodeval, če je kje obležal... potem bo verjetno ustrelil s puško... ampak grebeni so tako zaviti, da ga ne bi niti slišali... najbrž bi si zakuril ogenj — a zdaj je pretemno, da bi videli dim...«

Pogledal je Lucasa.

»Da bi se odpravili? Človek! Potem bi se izgubili vsi trije! Veste, človek se lahko tam preriva skozi goščavo, vpije, strelja s puško, ti pa si lah-

ko dva čevlja od njega in ga sploh ne sliši.

Phil ju je pozorno opazoval. Iz grla mu je prišel javkajoč zvok. Bemis si je obliznil ustnice. Resno je pokimal Philu.

»Pojdimo,« je rekel. »Mislim, da je čas, da se odpravimo k lovskemu čuvaju.«

»In če se je tam, potem ne more premeriti več kot štiri sto yardov na uro... Če ni seveda zašel v tiste soteske in grupe, polne visokih pečin, dreves in grmovja, ki ga je toliko, da ne vidiš daleč predse, največkrat pa niti neba...«

»Ali naj se odpravimo?«

»In če se je poškodeval, če je kje obležal... potem bo verjetno ustrelil s puško... ampak grebeni so tako zaviti, da ga ne bi niti slišali... najbrž bi si zakuril ogenj — a zdaj je pretemno, da bi videli dim...«

Pogledal je Lucasa.

»Da bi se odpravili? Človek! Potem bi se izgubili vsi trije! Veste, človek se lahko tam preriva skozi goščavo, vpije, strelja s puško, ti pa si lah-

pa Phil Acton, eden mojih pomočnikov.

»Ne, hvala,« je rekel Lucas. Misli je na Arta, ki izgubljen tava po gozdu.

»Eden vaših gluhotnih pomočnikov?«

»Eden izmed njih...«

»Bemis. Ali se je izgubil?«

»Ni nem. Samo gluhi. Zato je dovolj hudo. No, hvala,« je pokimal. Zadenki je šel proti vratom. »Bolje bo, da se vrnemo tja.«

»Tako, ko ga najdem, mu povem. Zbral bo ljudi — našli ga bodo, Bemis. Sicer pa vas bo, ko se vrnete, morda že čakal.«

»Morebiti.«

»Ponoči nima pomena iskati...«

»Res ne.«

»Tisti kraji lahko pogoltno vse tri.«

»Prav lepa hvala,« je rekel Bemis.

»Nikar se ne odpravljate iskati posamično! Nikar ne norite, Bemis. To vam ne bo pomagalo.«

»Počakali bomo.«

Tovornjak se je odpravil nazaj.

»Ne nekaj, je nenadoma rekel Bemis. »Dober vom imajo. Če bo Art le zavohal tistega jelena — ali vsaj dim tabornega ognja, tedaj stavim...«

Ognja ni bilo več. Jase je bila prazna. Spet so zakurili. Phil je sedel k njima. Bil je ves blede, pogled mu je izgubljen blodi naokrog.

»Bi jedel? Bemis je lopnih Phila po ramenu. Pokazal mu je, kakor da nese nekaj v usta.

Phil je odkimal.

»Pa vi, doktor?«

»Hvala, ne bom,« je rekel Lucas.

»Morava ga razvedriti,« je rekel Bemis. »To je hudo za nas. Pomislite, kako mora biti njemu. Njemu in Artu... Pa še to je, da je Art njegov edini stik s svetom. Ta človek živi čisto zase.

Zdaj ne more ničesar povedati, ničesar zvedeti. Tako je, kakor da bi bil med njim in nama zid.

»Njegov tovariš pa je izgubljen,« je rekel Lucas. »Izgubljen in gluhi. In on dobro ve, kaj to pomeni...«

»Vemjo torej! Dajmo, dajmo! Pripraviti ga morava k temu, da bo jedel.«

Bila je že tema. S težavo so razločili tovornjak, ki je bil samo temnejša gmeta petnajst čevljev od njih. Za krogom, ki jih je obdajal, je bila sama nepredirna črnina.

Bemis je vstal. Pretprijal je Phila po ramenu in se nasmehnil. Phil ga je pogledal. Skušal mu je vrniti smehljaj.

»Jesti bo treba,« je glasno rekel Bemis.

Phil je pogledal Lucasa. Lucas se mu je zaplavljal nasmehnil. Phil je odkimal z glavo. Bemis je položil jeta v kozo. »Jedel boš, pa če ti jih bom moral s silo tlačiti v goščavo,« je zarjavel. Lucas je prijel Phila okrog ramena.

Ko so pojedli, so odložili krožnike.

»No, zdaj pa bomo vrgli pokri, pri bogu!« je rekel Bemis in razprostrl po tleh gunja. Vzdignil je Phila. Posadil ga je na rob gunja. Pokazal mu je, naj deli. Phil je ubogljivo pokimal. Sesedel se je.

Igrali so blizu ognja. Bilo je zelo hladno. Bemis je mahal z rokami in si le navidez na skrivaj prizadeval, da bi ukradel Philu nekaj vzgajal. Phil se je tu in tam nasmehnil. Potem je vstal, položil na ogenj še nekaj vej, nato pa obstal kakor kip in se zazrl proti kraju, kjer se začel steza. Tedaj ga je Bemis potegnil za hlačnico, Phil pa je sedel in se spet lotil igre.

Blizu polnoči je prišlo pihati. Ozrli so se naokrog.

Brez besed

— Ladja se je potopila že pred tremi urami. In kje si ti hodil?

EPIDEMIJA

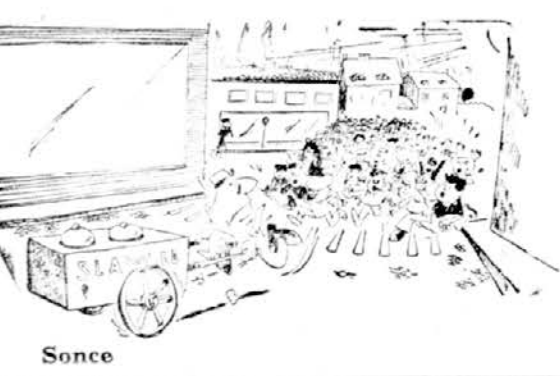

— Otvarjamo festival zabavne glasbe »Kavarna Palma 1962«

MAJSKI IZLET

Dežek

Sonce

Brez besed

— Ne, nočem medkrajevne. Rada bi šla človeški glas po dolgem času.

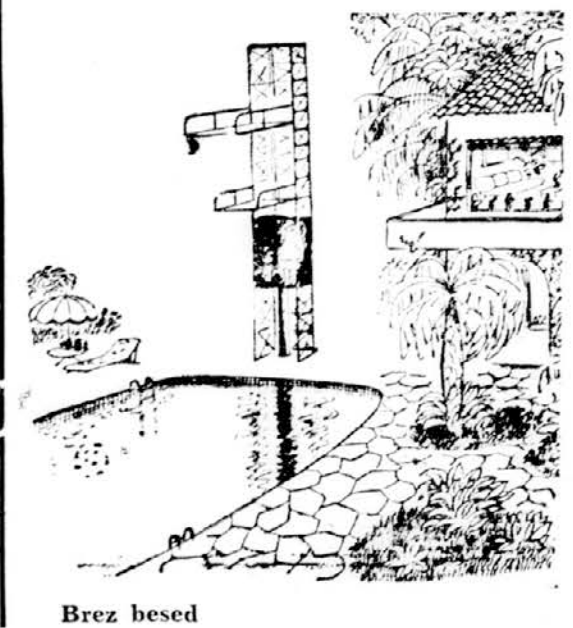
— Ta vodnik je sicer drag, a se ga plača najeti.

— Zdaj pa bomo začeli oddajo »Pes — naš naboljši prijatelj.«

— Imam potrjeno, da sem imel gripo tudi že, ko sem potoval v tujino.

Brez besed

»Tele gozdove pozna kakor lastni žep,« je naglo rekel Bemis. »Rad hodi sam. Mene ni za Arta nikdar strah. Saj ni prvič. Sleherni hip se vrne. Oh, hudica!« je rekel. »Če se ne vrne z jelenom na ramenih, mu jih bom tudi napovedal! Da nas pusti čakati takole lačne!«

Phil ju je opazoval. Zasledoval je sleherni njuno kretanje, izraz, besedo. Ko sta utihnili, se je spet zastrel v ogenj, kakor onadva. Ob petnajstih čez tri je Bemis vstal. Nagonsko sta ga posnemala. Bemis se je obrnil proti stezi.

»No...« je rekel. Počakal je. »Ne vem, ali naj se lotimo jedi ali naj ga še čakamo!«

»Morda se je pa poškodeval,« je zamrmral Lucas.

»Tudi sam začenjam ugibati,« je mirno rekel Bemis.

Na jasi se je pričelo temniti. Phil se je pognal prednjjo. Pogledal je najprej tega, potem onega. »Utegnil bi se bil pognati za jelenom, ga zasle-

Koča Popović v La Paz

Minister Fellman je po-udaril, da bo celo bolivijska vojska pomembno prispevala k izpolnitvi gospodarskega plana. Vojska je sestavila svoj poseben petletni plan. Že več let si prizadeva, da bi čim večji del svojih potreb po hrani in obleki krila z lastno proizvodnjo. Minister Fellman je dejal, da bo zdaj odigrala tudi veliko vlogo v naseljevanju redko naseljene tropске bolivijske ravnine.

Tanjug poroča iz La Paza, da sta zunanja ministra Popović in Fellman v prijateljski izmenjavi mnenj ugotovila sorodnost pogledov in obojestransko željo po okrepljeni in razvoju odnosov med obema državama. Politični razgovori o prečih mednarodnih vprašanjih in odnosih med Bolivijo in Jugoslavijo, posebno na ekonomskem področju, se bodo nadaljevali in bodo rezultirali objavljeno skupno sporočilo.

Po končanih današnjih razgovorih je bolivijski minister izročil Koči Popoviću visoko bolivijsko odlikovanje »kondor Andov«. Ob tej priložnosti so bili odlikovani tudi svetnik Jakša Petrić in Stepan Seneković, odpravnik poslov v Boliviji Anton Kacijan in dopisnik »Politike« Djuca Julius.

Kriza naj rešijo pogajanja

hko pomenilo uvod v diplomatske akcije, ki jih pričakujejo z vrnitvijo Suvane Fume.

Medtem pa v državah jugozahodnega azijskega področja ter v Severnem Vietnamu in v LR Kitajski objavljajo ostre proteste zaradi izkrcavanja ameriških čolov v Tajlandu. Delovanje ZDA označujejo kot izvalno nevarnost, Pekinški »Žen Min Zi Bao« je objavil komentar, ki opozarja, da kitajsko ljudstvo ne bo ravnodušno gledalo ameriških akcij v svoji soseski. Zastopnik sevnovietnamskega zunanjega ministrstva je dejal, da je izkrcavanje ameriških vojskanih enot agresivno dejanje in grožnja miru. Komentarje objavljajo tudi moskovski listi. »Krasnaja Zvezda« piše, da izkrcavanje akcije ZDA resno ogrožajo mir in da pomenijo »pripravo na odprto agresijo«. Radio Moskva obtožuje ZDA, da si želijo s to akcijo zagotoviti jedrska oporišča v Tajlandu in da je to edini razlog za njihovo intervencijo.

Debré obsoja OAS

bre je dejal, da je po spremembi politike v Alžiriji tajna organizacija izbrala politično teorijo, ki ni dostojna Francije, namesto da bi sprejela razumno politiko generala de Gaullea. Bivši francoski premier je omenil tudi obtožbe, da je bil vmešan v priprave na neuspešni atentat na Salana leta 1957. Obtožbe je označil kot laži, ki jih je lansiral njegov politični sovražnik, bivši senator Mitterand.

Položaj v Alžiriji

»Strahotna dejanja, pravi sporočilo francoskih študentov, nam narekujejo ne le protesta, ampak tu-

Telegrami

SPREJEM ZA DELEGACIJO NEANGAZIRANIH DRŽAV. — ZENEVA. Voditelj sovjetske delegacije na razorožitveni konferenci Zorin je prireditelj sprejem za delegacije socialističnih in nevtralnih držav, ki se udeležujejo razorožitvene konference.

ŠVEDSKA IN SUDAN KUPILA OBEZNEČNE OZN. — NEW YORK. Švedska je kupila obeznečeno OZN v znesku 5,8 milijona dolarjev, medtem ko je Sudan kupil obeznečeno OZN v znesku 50.000 dolarjev. Doslej je kupilo obeznečeno OZN 32 držav v vrednosti okrog 70 milijonov dolarjev.

NOVA ZAHODNOMORSKA DIVIZIJA ZA NATO. — BONN. V Oldenburgu bodo vključili pod poveljstvo NATO IX. zahodnomorske divizije, ki ima 15.000 vojakov, okoli 1000 tankov in drugih vozil ter je opremljena z ameriškim raketnim »Honest John«.

ZDA SPROŽILE SE DVE JEDRSKI EKSPLOZIJ. — WASHINGTON. Po uradnih izjavah so opravile dvanajst ZDA dve novi jedrski eksploziji, in sicer eno v ozračju na področju Pacifika, drugo pa podzemsko v ameriški puščavi v Nevadi.

PROTESTI PROTI JAPONSKO-AMERISKEM VOJASKEM SPOROZUMU. — TOKIO. Na Japonskem so bili danes številni protestni mitingi in demonstracije proti ameriško-japonski vojski zvezi.

ČESKOSLOVANSKO-VZBUDNOMORSKA DEKLARACIJA. — PRAGA. Nocoj so objavili deklaracijo o razgovorih med državama partijskima delegacijama ČSSR in NDR. V njej je med drugim izražena pripravljenost za pogajanje medsebojnih odnosov in se tesnejše sodelovanje na vseh področjih.

SMRTNA OBSDOBA NAD JUZNOKOREJSKIMI OFICIRJI. — SEUL. Vojskojske sile v Seulu je obsidilo na smrt šest oficirjev, obtoženih ponesrebe in kraje. To je prva obsodba te vrste, ki so jo izrekli nad pripadniki vojske za kriminalna dejanja.

POTRES V MEHIKI. — CIUDAD MEXICO. V zahodni Mehiki so zaznali močan potres, ki je povzročil veliko materialno škodo. O človeških žrtvah še ni popolnih podatkov.

GAGARIN NA JAPONSKEM. — MOSKVA. Prvi kozmonavt Jurij Gagarin je odpotoval na Japonsko, kamor ga je povabilo društvo »Japonska« — ZSSR.

RAZOROŽITVENA KONFERENCA

Nadzor nad razorožitvenimi ukrepi

Indijski delegat je predlagal naj bosta ZSSR in ZDA soprodsednici mednarodne organizacije o razorožitvi

ZENEVA, 19. maja (Reuter). V dobro obveščenih krogih zeneške konference o razorožitvi se je zvedelo, da je Indija predlagala, naj bi ZDA in ZSSR postale soprodsednici mednarodne organizacije za razorožitev. Leto na bi nadzorovala uporabo sporazuma o razorožitvi v vsem svetu.

To pobudo je dal indijski delegat Lal na eni prejšnjih seji odbora za razorožitev. Ideja je kompromis, ki naj bi omogočil premostiti sedanjo nesoglasja med Zvezo in Zahodnom. Glede nadzorovanja in uporabe pravice veta ob zaključku ene etape in prehoda na drugo etapo razorožitve. Kakor se je zvedelo, sta ZSSR in ZDA pokazale zanimanje za ta indijski predlog.

Ameriški predlog o razorožitvi namreč predvideva, naj bi nadzorovanje razorožitvenih ukrepov v prejšnji etapi poverili nadzornemu svetu mednarodne organizacije za razorožitev. Ta svet naj bi nadzoroval vse opravljene razorožitve.

Hruščov o mednarodnem položaju

Sofija, 19. maja (Tanjug). Na nocojšnjem mitingu v Sofiji sta ob začetku obiska sovjetske vladne in partijske delegacije v Bolgariji govornika Nikita Hruščov in Todor Živkov.

Hruščov je največji del svojega govora posvetil problemu razorožitve in obliži zahodne države, posebno ZDA, da »sabitirajo pogajanja v Zenevi«. Glede mednarodnega položaja je Hruščov rekel, da je ta sedaj zadovoljiv, vendar pa hkrati tudi zelo kompliciran. Poudaril je, da je svetovni socialistični sistem v novi fazi razvoja, kakor tudi, da bodo osvobodila gibanja izboljševala odločilne zmage.

Todor Živkov pa je med drugim dejal, da »je treba poudariti, da se odnosi s sosednjimi jugoslovijci vse bolj izboljšujejo«, da se razvijajo ekonomske in kulturne vezi ter povečujejo medsebojna srečanja. Živkov je še dodal, da bo z njihove strani tudi v prihodnje napravljen vse za razvoj bolgarsko-jugoslovanskega sodelovanja.

V mestu Coimbra je portugalska policija artilerija okoli 180 študentov. Večina študentov je policija obdržala v zaporu.

GANJA SREDI PRIPRAV ZA MEDNARODNO SREČANJE

»Svet brez bombe«: 21. junija

Jorge Amado: »Nihče ne more odreči podpore akciji, ki si prizadeva obvarovati človeštvo pred atomskim uničenjem«

AKRA, 19. maja (Tanjug). Gana je sredi priprav na skupščino »Svet brez bombe«, ki bo v Akri od 21. do 28. junija. Kakor se je zvedelo, bodo v kratkem objavljena imena udeležencev, opazovalcev in izvedencev. Pripravljalni odbor je že dni seznanil javnost s predlogom dnevnega reda.

Skupščino bo 21. junija začel v poslopju ganskega parlamenta predsednik republike dr. Kwame Nkrumah. Po vseh pripravah dnevnega reda, ki ima v Akri svoj generalni sekretariat, se bo skupščina »Svet brez bombe« udeležila kakih sto ljudi, največ iz Afrike, Azije in Latinske Amerike.

Pripravljalni odbor za skupščino »Svet brez bombe« je bil ustanovljen konec leta 1961. V Zagrebu je bil februarja letos poseben sestav, na katerem so določili teme dnevnega reda skupščine. Najvažnejše med njimi so: ublažitev mednarodne napetosti, metode učinkovite inspekcije in nadzora nad razorožitvijo, usmeritev v miroljubno izkoriščanje atomskih sredstev, gospodarski problemi v zvezi z razorožitvijo, osnovni problemi lakota, boleznim, pismenosti in v konkretno pobude za njihovo ureditev v »svetu brez bombe«, izkoriščanje sredstev, ki gredo zdaj za oboroževanje, psihološke vidiki oborožitve in razorožitve. Ta vprašanja bodo proučevali ustrezni odbori, ki bodo predložili skupščini dokumente o dokončni formuli.

Skupščina »svet brez bombe« bo končana pred ganskim nacionalnim praznikom — dnevom republike 1. julija, ki ga bodo letos zelo slovesno praznovali.

Poročajo, da je znani jugoameriški književnik Jorge Amado iz Brazilije sprejel povabilo na skupščino. V tej zvezi je izjavil, da ima skupščina zvišen cilj: s prizadevanjem znanih intelektualcev sveta najti pot za odvračitev atomske nevarnosti, ki grozi človeštvu. »Nihče, najmanj pa književnik, umetnik in znanstvenik, ne morejo odreči svoje podpore tako plemeniti akciji, s katero si prizadevajo obvarovati človeštvo pred strahotami atomskega uničenja«, je dejal Jorge Amado.

Utajevalec davkov grandoman?

Beograd, 19. maja (Tanjug). Na okrožnem sodišču v Beogradu se je danes zaključila obravnava proti beogradskega slovesničarja Djordiju Medvedu, ki je bil obtožen udarca 48 milijonov dolarjev, prekupevanja s tujo valuto in nedovoljene trgovine. Razen zveze se je zagovarjalo še sedem ljudi.

Drugi branilec obtoženega Medved, advokat Miroslav Belić, je na današnji obravnavi izrazil mišljenje, da so nekateri podatki strokovnjakov, kot na

rili so, naj se v sistemu zdravstvenega zavarovanja poveča družbena kontrola.

Literarni večer na čast dneva mladosti

Beograd, 19. maja. (Tanjug). Na čast dneva mladosti bosta združeno književnikov Srbije in Kolarčeva ljudska univerza priredila 23. maja v Beogradu literarni večer. Svoje dela bodo brali Ivan Lalić, Miodrag Bulatović, Mladen Oljaca, Momčilo Milankov, Predrag Palavestra, Branimir Šćepanović, Bora Radović, Ljubomir Simov in Dragan Kulundžićev Petrović.

RAZGOVOR Z DRŽAVNIM PODSEKRETARJEM LR SLOVENIJE ZA BLAGOVNI PROMET

Razumno določanje marž v trgovini

LJUBLJANA, 19. maja. V zvezi s pripravami za določanje marž v trgovini v smislu pred kratkim objavljene odredbe izločbe razna tolmačenja v našem tisku, smo se obrnili na državnega sekretarja za blagovni promet LRS za nekatera pojasnila. Državni podsekretar za blagovni promet inž. Miloš Vehovar nam je na naša vprašanja odgovoril naslednje:

Kako daleč so priprave za določitev marž v trgovini?

Kar se tiče marž za kritje stroškov trgovinskega prometa na debelo, je Trgovinska zbornica za LRS v sodelovanju s krajinskimi trgovskimi zbornicami že zbrala in obdelala potrebna dokumentacija. Marže bodo določene neposredno po 20. t. m. ob sodelovanju predstavnikov krajskih ljudskih odborov in republiške trgovinske zbornice. Načela za določitev marž so bila po priporočilu gospodarskega odbora Izvršnega sveta LRS ponovno obravnavana s podpredsedniki krajskih ljudskih odborov. Na poslednjem sešanku v četrtek so obravnavali tudi priporočila občanov za določitev marž za kritje stroškov trgovinskega prometa na drobno. Organi občinskih uprav med tem pripravljajo potrebne dokumentacije, tako da se bo delo tudi na tem področju lahko opravilo v čim krajšem času.

Po kakšnem načinu bodo določene marže za kritje stroškov v prometu na debelo in kakšna priporočila so dana občinam?

Določitev marž ni preprosta stvar, ker ne ustreza niti individualna določitev po posameznem izdelku, ki ni izvedljiva zaradi razlik, ki nastajajo v sezonah, razlik v kakovosti in vzorcih blaga, kakor tudi razlik pri luksuznem blagu in blagu najširše potrošnje in isti blagovni skupini. Izkazalo se je kot najboljša, da se tako za trgovino na debelo kakor tudi za trgovino na drobno določijo marže za takšne blagovne skupine, ki predstavljajo združene trgovinske

DAN MATURANTOV, 123 bodočih učiteljev je večer na ljubljanskem učiteljskem zaključilo pouk. Po tradiciji so pet letniki predajali ključ razredov svojim naslednikom. V zadregi je bila le V. č, ker so letos samo trije četrti razredi. Ključ tega letnika je tako dobil profsorski zbor. Foto: Selhaus

Titova brzjavka DORTICOS

BEograd, 19. maja (Tanjug). Predsednik republike Josip Broz Tito je poslal predsedniku republike Kube dr. Osvaldu Dorticosu tole brzjavko:

»Posebnim zadovoljstvom izražam Vaši Ekscelenci v imenu jugoslovanskih narodov in v svojem imenu iskrene čestitke ob narodnem prazniku Kube za najlepši željami za blaginjo kubanskega ljudstva in za Vašo osebno srečo.«

DS Tomosa o aktualnih problemih

Koper, 19. maja. — Na prvi seji novega delavskega sveta tovarne motornih vozil »Tomosa«, ki je bila ta četrtek in je prisostvoval tudi predsednik koprskih občine Miran Bertok, so obširno razpravljali o problematiki, ki je nastala v Tomosu v zvezi s širjenjem najrazličnejših govorov, nanašajočih se na vodstvo Tomosa in zlasti direktorja Franca Pečarja. Po obširni debati, ki je bila zaključek razprav, ki so jih imeli v vseh organizacijah, tovarniškem komiteju ZK, LMS in sindikalni podružnici ter po izredni konferenci ZK in ugovorih republikanskih organov družbene kontrole, so na tej seji DS izrekli direktorju Francu Pečarju soglasno zaupnico. (2)

OBSEŽEN DNEVNI RED IO PARTIZANA SLOVENIJE

OROBN TELOVADBI SAMOSTOJNOST

LJUBLJANA, 19. maja. — S precej obsežnim dnevnim redom je bila danes večja izvršnega odbora Partizana Slovenije, ki so na njej med drugim razpravljali o pravilniku za tekmovalce društev »Partizana« s pokale »Dela«, »Mladinske knjige« in »Partizana« Slovenije.

Razumljivo je, da v pravilniku ni bilo mogoče upoštevati prav vseh posebnih pogojev, v katerih delajo in živijo posamezna društva. Nikakor pa ni mogoče mimo okoliščin, da na primer nekatera društva gostujejo v tujih telovadnicah, po katerih so jim na voljo le določene ure. Če je to v večernem času, tedaj v svojih vrstah ne morejo imeti pionirjev. Tudi neredno prejemanje finančnih sredstev zavira normalno delo društev, češar pa seveda ni mogoče se posebej upoštevati pri tekmovalstvu in tekmovanju. Zato bodo pri ocenjevanju imeli odgovorno nalogo še krajnje komisije, ki so bolj seznanjene z razmerami in pogoji na terenu.

Komisije za splošno telesno vzgojo je skupaj s predavatelji Visoke šole za telesno vzgojo pripravila republiško posvetovanje o splošni telesni vzgoji, ki bo 2. in 3. junija v Kranjski gori.

O delu odbora za vaje na orodju je poročala tovarišica Majdičeva. Že dalj časa je čutili, da so za hitrejši razvoj te panoge potrebne sekcije in samostojni klubi. Pogoj so v nekaterih krajih dozorili, je pa v nekaterih društvih Partizana nekaj odpora proti ustanavljanju takih klubov, zlasti iz bojazni, da bi bila s tem njihova dejavnost zelo okrnjena. Ta skrb je čisto odveč, saj se bodo društva, ki laže posvečajo osnovnim nalogam, to je množičnosti in pestrosti, orodna telovadba pa bo prav gotovo hitreje napredovala kakor doslej.

Nekateri člani izvršnega odbora so obiskali nekaj društev Partizana v Ljubljani in ugotovili, da zlasti enota v Mostah ne opravlja svojih nalog najbolje. Dve sto članov je prav gotovo premalo za društvo v tem okolišu Ljubljane. Osrednji vtis z obiska pri društvih je, da niso

dojeli množična, za kar zadene krivda tudi druge organizacije, predvsem pa občinske zveze za telesno kulturo.

Nova svetovna rekordar v metih

LOS ANGELES, 19. maja. — Na atletskem tekmovanju je Oerter vrgel disk 61,10 m daleč, kar je rekord ZDA na vrstni lestvici 20,07 m. Oba rezultata sta nova svetovna rekorda (doslej Silverster 60,72 m in Nieder 20,06 m).

Kovač — 33,8 na 300 metrov

Zagreb, 19. maja. Trikratni jugoslovanski rekordar in atletski reprezentant Džani Kovač (Dinamo) je večer dosegel najboljši rezultat v Jugoslaviji sploh v teku na 300 m — 33,8.

ZVEZNA KOSARKARSKA LIGA

Olimpija : Lokomotiva 57:54 (32:23)

LJUBLJANA, 19. maja. V prvenstveni tekmi zvezne kosarkarske lige za moške je nocoj v Olimpiji na stadionu »Draža Stanić« Bloudkova premagala grediško Lokomotivo 57:54 (32:23). Predsednik zveze za teletestni tekmovalca za sezono 1962, hkrati pa so tudi potrdili nova pravila zveze. Delegati iz Maribora, Kidričevega, Kranja, Kamnika, Jesenice in Ljubljane so spregovorili o težavah, pa tudi uspehih v svojem delu, posebej pa so poudarili potrebo po ureditvi teletestov — po možnosti večkratnih — in po povečani skrbni za vzgojo strokovnih kadrov. Ob 40-letnici dela v teniški organizaciji so na skupščini nagradili zveznega mariborskega športnega delavca Evgena Berganta st., ki je prejel priznanje Zveze za teletestno kulturo Slovenije, zvezni odbor za rekreacijo.

ODBOJKA

Brčko, 19. maja. (Tanjug). V XIII. kolu prvenstva Jugoslavije v odbojki je Ljubljana premagala Olimpijo 4:1 (21:13). Streliči: Brezic v 6., 85. in 88. ser. Bojina v 30. minuti za Olimpijo, Častar gol za Ljubljano, po čem je dosegel iz enajstmetrov prosti Cern v 30. minuti. Pred 200 gledalci je sodil Dolenc 13:13.

SLOVENSKA PARTIZANA Olimpija : Ljubljana 4:1 (2:1)

Ljubljana, 19. maja. — V prvenstveni tekmi SCL in po poletne na stadionu v Sici Olimpija premagala Ljubljano 4:1 (21:13). Streliči: Brezic v 6., 85. in 88. ser. Bojina v 30. minuti za Olimpijo, Častar gol za Ljubljano, po čem je dosegel iz enajstmetrov prosti Cern v 30. minuti. Pred 200 gledalci je sodil Dolenc 13:13.

Mednarodni turnir v Havani

Havana, 19. maja (Tass) — Arhivski veleposlanec Najdorf je ovisil celo tečje v predmestju pri De Grefitom in se tako pridružil vodilnim v obojni. V ostalih predmestjih partijah je Haag premagal Coboja in Guimard Ortego, Matanovic pa je ponovno prelčil s Alvarezom.

Starje na tabeli: Španci, Simšev na Najdorf 10, Gligoric in Haag 9,5, Polugaevski, Ivkov in Guimard 8,5 itd.

Napoved za nedeljo: V zahodni Sloveniji oblačno in predvrem dopolne padavine. V vzhodni Sloveniji sprva zmerno do pretežno oblačno, nato padavine. Najnižje nočne temperature okoli 11, najvišje dnevne do 17, v vzhodni Sloveniji do 20 stopinj Celzija.